

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Práter-utca 44.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztik:	Mezőgazdával együtt:
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre 3.—
Fél évre	—95	és	Fél évre 1.50
Negyed évre	—50	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre —80
<i>Egyes szám ára 4 kr.</i>			<i>Egy pétsor hirdetés ára 10 kr.</i>

Sz. Adalbert halála.

A szocializmus.

A szocializmus terjed, mert a vallástalanság és szegénység is terjed. A vallástalanság és nyomoruság nyomán kél e dudva.

A liberális politika rideggé, érzéketlenné tette az embereket. Kiölte keblükből az istenfelelmet, kimondta, hogy vallás nélkül is lehet élni; kimondta, hogy a hittan az utolsó tárgy az iskolákban; elnézte mint tanítják a zsenge ifjuságot egyes vallástalan tanárok a hitetlenség elveire, mint teszik nevetségessé a bibliát, szóval szolgálta teljes erejével a vallástalanságot. S ime, itt az eredmény. Előbb mint gondoltuk volna. A mag kikelt, a dudva elhatalmasodott.

A fekély kifakadt. S ott fakadt ki, hol a legveszélyesebbé válhat. A nép, vesztette el vallását, a nép, melyet még a vallástalanság apostolai is vallásosaknak akarnak látni. Mert tudják ám ezek a jó urak, hogy a nép vallás nélkül kivetkőzik emberi mivoltjából s állattá lesz, mely tör, zuz, bont mindent. Tehát a nép számára ők szükségesnek látják a vallást, de csak mint féket, mint korlátot, mely megvédelmezi őket a nép boszuló kezeitől. Szükséges a vallás azért, hogy az ő jómódjukat veszedelem ne fenyegetse, hogy a nép Istentől való félelmében zugolódás nélkül dolgozzék az ő számukra.

Csak hogy nem úgy sült el a puska, ahogy számították. A nép egy része is elvesztette vallását. Különösen a protestáns nép. A katolikusok közül leginkább azok, kik protestáns vidékeken lakván, a protestánsokkal napról napra érintkezvén, az ő ridegségük, nyersségük, vallástalanságuk vagy közönyösségük megejtette őket. Innét van, hogy az alföldön, ahol sok a protestáns, a katolikus nép se oly mélyen vallásos, amint a Dunántul, vagy a felső megyékben, hol a protestánsok rossz példái nem rontják meg a katolikusok szívét.

A vallástalanságra vagy közönyösségre fogékonyabb az alföldi nép, mint a felföldi. Azért terjed aztán a zsidó-szocializmus is leginkább az alföldön s főleg az alföld protestáns vidékein.

Ez a gyümölcse annak a férges elvnek, melyet a liberalizmus 30 esztendő óta hangoztat s mely szerint kormányoz, hogy az *állam vallástalan, a vallás ápolása a felekezetek dolga*. Ez a gyümölcse az egyházpolitikának, főleg a *felekezettlenség* törvényének.

Nos jó urak, hát édes-e a gyümölcs? Vallástalanná tettétek a népet, hát jobb-e a nép? Megfosztottátok Istentől, hát nagyobb biztonságban éltek-e most? A templomok kezdenek üresedni, hát derültebb jövő mosolyog-e rátok? A *nemkatholikus* lelkészeket az államnak kell fizetni.

mert a hívek nem áldoznak többé az oltárra, hát biztató jelek-e ezek? Ti kívántátok így, mert hisz ti szavaztátok meg a vallástalanság törvényét, ti vetitek börtönbe a papokat, ti szidjátok és becsmérletek az Uristen azon szolgálait, kik kötelességüket hűen teljesítik s nem hajlandók a ti szekeretek elé fogatni magukat; ti dícséritek és magasztaljátok az áruló papokat s ezzel a nép erkölcsi érzékét megtévesztitek; ti folytattok irtó hadjáratot a vallásos iskolák ellen; ti tettétek a hittant az utolsó helyre; ti szórjátok ki az iskolákból a vallás szent jeleit; ti teszitek nevetségessé a buzgalmat, a jámborságot; ti jártok sz. mise alatt nyulakat hajhászni; ti vagytok azok, kik böjti napon tüntetőleg húst esztek; ti vagytok azok, kik a kereszt előtt kalapot nem emeltek; ti vagytok azok, kik imádkozni nem szoknak. Szóval ti vagytok azok, kik a népet rossz példatokkal megrontattátok, bűnre vezettétek, elcsábítottátok, vallásától megraboltátok. Ti adtátok át a szociálista izgatónak.

Most izzad az üstökötök, remeg az inatok, mert az állattá tett nép elsöben is titeket, az ő megrontóit veszélyezteti. Féltek a szocializmustól. Hogyan? Mért féltek? Hisz ti plántáltátok, ti ápoltátok. A szocializmus annak a liberalizmusnak talaján fakadt, mely előtt 30 esztendő óta mámoros fejjel táncoltok, mint hajdan a zsidók az aranyborju előtt. A szocializmusnak a ti kedves liberalizmustok az édes anyja. Mért féltek tehát tőle? A szocialisták nem iesznek mást, csak a liberalizmus elveit a gyakorlatban levezetik. Ti azt mondjátok: hogy nincs Isten; ők meg azt mondják, hogy nincs földi tekintély se. Ti azt mondjátok ostobaság az Isten törvényei szerint élni; ők meg azt mondják: ostobaság az állam törvényei előtt meghajolni. Ti azt mondjátok: papságra a liberális államnak nincs szüksége; ők meg azt mondják a szociális államnak henyélő hivatalnokokra, uraskodó miniszterekre nincs szüksége. Ti azt mondjátok: az egyház vagyonát el lehet venni; ők meg azt mondják: a ti vagyonotokat is el lehet venni. Tehát azt hirdetik ők is, amit ti, csak hogy az alkalmazásban egy lépéssel odébb mennek.

Tehát liberális urak, ne vágjátok oly savanyú pofát a szocializmushoz, mert ez a ti szülöttetek. Örüljetez neki. A vallástalanná tett nép szocialistává lett. S ti tettétek vallástalanná a népet. Ti. Senki más. Tehát ti tettétek szocialistává is.

A szocializmusnak csak egy orvosszere van: *a vallásosság*. A vallásos nép nem rabol, nem fosztogat, nem akar osztozkodni más birtokán. A vallásos ember nem gyilkol.

Ezt az orvosszert alkalmaztátok, mert gyökeres javulás csak így állhat be.

Tegyétek a népet vallásossá, de legyetek előbb magatok is vallásosak. Mert hiába prédikál a pap a vasárnap megszenteléséről, a bőjt megtartásáról, ha a jegyző ur vasárnapi mise alatt vadászni jár s pénteken húst eszik, a papot folyton becsmérli, szidja és tekintélyét rontja.

A keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruraktára minden árucikket szállít
Helyiség: Budapest. Ferencz-körút 16. sz.

POLITIKAI HIREK.

Az alsó-lendvai kerületből.

Az alsó-lendvai kerületből hála Isten, csupa öröndetes híreket kapunk. A nép amily elkeseredett a liberális igazságszolgáltatás miatt, mely az első választást megsemmisítette, oly lelkesen ragaszkodik a néppárti jelölthöz, Marsovszky Endréhez. Marsovszky most járja be a kerületet. Amerre csak megfordul, rokonszenves fogadtatásra talál. A nép tüntet mellette, hogy megmutassa, hogy a mandátum megsemmisítése miatt nem esik kétségbe, ha boszankodik is; hanem megválasztja még egyszer, még pedig sokkal nagyobb többséggel, mint másfél esztendő előtt. S még se lesz a zsidó a követ. Hiába erőszakoskodott, hiába hoztak föl hamis okokat s hiába vásárolták össze a kerület alját, piszkát, szemét népségét, hiába halásztak hamis tanuk után. Mandel Pál azt hitte, ha Marsovszky mandátumát megsemmisítik, a nép megijed s nem mer ismét Marsovszkyra szavazni. De nem jól sült el a zsidó számítása, mert nemcsak, hogy nem szállott inába a zalai népnek a bátorsága, de most apraja nagyja mind érzi hogy becsületbeli kötelessége minden ép kéz-láb embernek talpra állani, s megmutatni, hogy még nem a zsidóság az ur e hazában s az történik, amit a keresztény nép, a haza törzslakossága akar, nem pedig amit az a gyűttment világfutó hazafülden nemzet kíván. Most már a liberális atyafiak is látják, hogy becsapott számításukba a menykő s nem úgy üt am ki a választás, ahogy bolond fejjel ők maguknak elgondolták, mert a keresztény nép érzi, hogy ember, s baromként nem adja el magát, se pénzért se borért; azért Mandel zsidó még ma se tudja: föllépjen-e, ne lépjen-e? Akár föllép, akár nem lép, nem sokat törődünk vele, mert meg vagyunk győződve, hogy a lendvai kerületnek derék népe nem tántorodik meg, a csábító ördögökre nem hallgat, hanem mint megmozdíthatlan szikla áll meg a néppárt szüztiszta lobogója alatt, s Marsovszky Endrét, ezt a jeles készültségű, rokonszenves tagját a néppártnak, ismét bevezetik az ország tanácstermébe.

Aki ember a talpán, annak nem lehet más jel-szava mint ez:

Éljen a néppárt!

Éljen a néppárt jelöltje, Marsovszky Endre!

Nem kell zsidó párt!

A sáp.

A kultuszminiszter a napokban egy törvényjavaslatot tett le a Ház asztalára, mely a *nem katolikus lelkészek* fizetésének kiegészítéséről szól. A javaslat azon lelkészek fizetését, kiknek kevesebb jövedelmük van 800 forintnál, kiegészíti 800 forintra. A hiányzó summált az állampénztárból, vagyis az adópénzből kapják. E javaslat minden felekezeti lelkészre vonatkozik, tehát a zsidórábbikra is, csak a katolikus papokra nem. Az indokolás azt mondja, azért kell ez a kiegészítés, mert az egyházpolitikai törvények miatt a lelkészek jövedelmük egy részét elveszítették. Világos, tehát, hogy az *egyházpolitika miatt* ismét több kiadása lesz az államnak, vagyis *adóemelés* következik. De mit törődik ezzel a protestáns papság. Hadd fizessen a paraszt. Ők a kormány támogatásáért megkapják jutalmukat, megkapják az ígért sápot, s ez a fő. A többi nem tartozik hozzájuk. Igaz, hogy az inség terjed, igaz, hogy a nép éhezik, de hát ezen nem esik meg a tiszteletes urak szíve. Ha ők megkapják a sápot, akkor nincs panaszuk a világ folyása ellen. Ez is a keresztény szeretet.

Országgyűlés.

Február 4.

Ma jelentette be a VIII. biráló bizottság elnöke, Fest Lajos az alsó-lendvai mandátum megsemmisítését. Marsovszkynek 783 szótöbbsége volt s mégis megsemmisítették a választást. Hanem hát ehelyett igazolta ugyanaz a bizottság az egri mandátumot, ahol a legnagyobb erőszakoskodások és vesztegetések mellett is csak 1, mond egy szótöbbség volt. Ezt a mandátumot igazolták, mert ez a mandátum nem néppárti képviselőé, hanem Lukács László pénzügyminiszteré volt. S a pénzügyminiszter csak ilyen mandátummal tudott bejutni a Házba.

E bejelentés után a *kereskedelmi tárca* költségvetésének tárgyalása következett.

A vitát Major Ferenc *néppárti* vezette be. Nagyhatású, hosszabb beszédben vette kritika alá kereskedelmi s ipari politikánkat, reámutatva a bajok okaira, melyek kereskedelmünk s különösen iparunk pangását idézték elő. Sürgette az ipartörvény revízióját, a hitelviszonyok rendezését, a kisiparosok önkormányzatát. Mindvégig érdekes s figyelemmel hallgatott beszédét azzal végezte, hogy a bajokat sürgősen orvosolni kell, nehogy a kisiparosok is, mint a mezőmunkások, a szocializmus karjaiba vessék magukat.

Weisz Bertold zsidó a kormánynak zengett dieshimnuszt, helyes kereskedelmi politikájáért, melynél helyesebbet már képzelni sem lehetne.

Molnár János *néppárti* volt a következő szónok. Elítélte a vicinálisok túltengését, melyek a legtöbb esetben csak egyesek nyereségi vágyának kiegészítésére alkalmasak csupán, de annál több és súlyosabb terhet rónak az érdekelt községekre. Javaslatahoz hozta, hogy a kereskedelmi miniszter a vasúti és postai alkalmazottaknak pihenő idejét úgy ossza be, hogy vallási kötelemeiknek is eleget tehessenek s szüntesse meg továbbá ünnepnapokon a teheráruforgalmat. Ha ezt a művelt külföldön megtehették, megtehetjük mi is, anélkül, hogy a legkisebb áldozatot kellene is hoznunk. Rövid, de hatásos beszédét élénken megélték.

Még Konkoly-Thege Miklós szólalt fel, különösen a vízi utakkal foglalkozva beszédében s azután Lukács és Dániel mi iszt rek válaszoltak három régebbi interpellációra.

Február 5.

A kereskedelmi tárca költségvetése.

Lévay Lajos zsidó teljes bizalommal viseltetik a kormány iránt, kereskedelmünk föllendítéseért.

Wolfner Tivadar zsidó folytatja azt a dícsimuszit, melyet az előtte szóló hitsorsosa a kormánynak zengett. Soha se volt boldogabb Magyarország, mint most.

Török Bertalan a külkereskedelemmel foglalkozik.

Mócsy Antal, a néppárt fehérfürtű, de ifju erejű „öregje” ismét kitünő beszéddel kötötte le az általános figyelmet. Az előbbi szónokok téves állításait helyreigazította s találó színekkel festette meg a valódi képet, mely korántse mutatja kereskedelmünket oly virágzó-nak, aminőnek a kormánypárti képviselő urak tüntetik föl. Hisz ha csak azt tekintjük is, hogy egész kereskedelmünket az az istentelen zsidóság, tehát egy idegen faj foglalja le, már akkor se lehetünk a kereskedelmi ügy állásával megelégedve. Legfőlebb a zsidókat elégítheti ki kereskedelmi politikánk. Főlszólalásában több figyelemre méltó eszmét pendített meg, melyeknek keresztülvitele bizonyára nagyban hozzájárulna kereskedelmi mérlegünk egyensúlyának helyreállításához. Meleg figyelmébe ajánlotta a miniszternek a selyemtermelést, e jövedelmező természeti ágat, melynek felvirágoztatásával igen sok milliónak kivándorlását akadályozhatnók meg. Az ellenzék élénken helyeselte fejtegetését, melyet a kereskedelmi törvény revíziójának sürgetésével végzett be.

Kovács Pál nagyon hosszú beszéddel tette próbára a Ház figyelmét, mely ugyis nagyon fogyatékn volt. Folytonos közönyösséggel küzdve, a kereskedelmi piacok védelmét sürgette.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter röviden válaszolt a felhozott ellenvetésekre, igérve, hogy a lehetőség keretében mindent megtesz a bajok orvoslására.

Szünet után a *kérvények* tárgyalására tértek át. Egy óráig szépen ment a dolog. Gyorsan iramlottak át az egyes kérvényeken, de az ország önállóságának a perszoná-unió alapján létesítésére vonatkozó kérvények tárgyalásánál *Ba Hy* báró összetűzött Kossuthékkal. Ritkán vagyunk abban a szerfőlött kivételes helyetben, hogy Bánffy bárónak igazat adhassunk; de most ki kell jelentenünk, hogy helyes álláspontra helyezkedett, amidőn e kérvények irattárba tételét ajánlotta a Háznak.

De Kossuthék nem hagyták magukat. Bánffy indítványában a kérvényezési jog kijátszását fedezték föl. Egymásután szólaltak föl s mikor szavazásra került a sor, Kubik Béla azt a tromfot vágta ki, hogy kérte a képviselők megszámlálását, mert a Ház nem határozatképes.

De hogy is volt határozatképes! Az ülés elején sem volt az, hogyan lett volna határozatképes az ülés vége felé a délutáni órákban már. Hiába számlálták meg egyszer, kétszer, hiába olvastak névsort, kileneven honatyán nem bírtak többet összehozni. Az ülés tehát a Ház határozatképtelenségén k megállapításával végződött.

Február 7.

Az ülés elején azt a kérdést kellett előbb eldönteni: mi történjék azokkal a képviselőkkel, kik a szom-

bati névsor olvasáskor nem voltak jelen? A házszabályok szerint ama napra eső járulékokat le lehetne vonni.

Kubik Béla azt javasolja, hogy semmi megtorlással se éljen velük szembe a Ház, mert a névsort 2 óra után olvasták föl, a Ház ülései pedig 2 óráig tartanak, tehát kettő után már nem voltak kötelesek jelen lenni.

Tisza Kálmán is elfogadja ezt a javaslatot, csak azt jegyzi meg, hogy a házszabályokban nincs benn, hogy az ülések két óráig tartanak s a tanácskozási idő terjedelmét maga a ház határozza meg.

Még Horánszky, Láng és Olay szólaltak a tárgyhoz, valamennyien hozzájárulván Kubik indítványához, hogy ne alkalmazzon a Ház a távollevőkkel szembe a megtorlást.

Erre a *kereskedelmi* tárca tárgyalása következett.

Thaly Kálmán azt kívánja, hogy a póstát és távirát ne csak a fővárosban, de mindenütt egy épületben helyezték el.

Major Ferenc a vidéki póstáknak rossz közegészségügyi viszonyaira mutat rá s gyökeres orvoslást követel.

Kállay, Benyovszky és Madarász főlszólalásai után a ház elfogadta a költségvetést.

A földmívelésügyi tárca.

Papp Géza előadó ismerteti a költségvetést. A kiadásban emelkedés mutatkozik, amit a szociális bajok orvoslására szükséges kiadás okoz.

Bernáth Béla a miniszter dicséretével kezdi, ki mindent megtesz a földmívelésügy föllendítésére. (Hol merre? Mutassa meg. Mi semmi haladást se látunk. Szerkesztő.)

Interpelláció.

Rakovszky István *néppárti* sürgős interpellációt jelentett be a lizskófalvai veregyezés tárgyában. Magát az esetet másutt, „*Ismét vér*” című cikkünkben alább ismertetjük.

Az interpelláció, melyet Rakovszky ez ügyben tett, a következő:

Van-e tudomása a belügyminiszter urnak:

1. hogy f. é. február 1-én Rózsahegyen lefolyt választás után a csendőrség a szomszédos Lizskófalván Hoffman Lipót korcsmájában, tehát zárt helyi-égen fegyvert 1-szer használta, minek következtében négy halott és három életveszélyesen sebesült volt az áldozat?

2. Van-e tudomása arról, hogy a csendőrség ott oly könnyelműen és vigyázat nélkül járt el azon alkalmakkal, hogy a támadókkal ép ellenkező irányban lakó Weil Anna nevű nevelőnőt, a ki az üggyől teljesen távol állt, szintén agyon ötte?

3. Ha nincs tudomása, szándékozik-e ezt az ügyet megvizsgálni, s a csendőségnek ilyen folyton és rohamosan szaporodó tulkapásait szigoruan megtorolni?

Az interpellációt a miniszternek kiadják.

Elnök az ülést bezárja.

Ismét vér.

A liberalizmus uralmát nemcsak erőszak, jograblás és pusztulás jelzi, de *vér* is.

A választásokon több helyen löttek, öltek, vágta k zsandárok, ha a nép nem türte némán honpolgári jogainak eliprását.

A mult héten is volt választás, tehát a mult héten is kellett vérnek folynia. Mert hát miféle szabadelvű mandátum is lenne az, melyre piszok, gyalázat, átok és köny nem tapadna! Hisz ilyen nem is passzolna a többi szabadelvű mandátumok közé! Tehát a rózsahegyi mandátumot is befecskendezte vérrel a szabadelvű jogtisztelet.

Igaz, hogy a vérengzés nem Rózsahegyen történt, hanem egyik szomszédos községben: Liskófalván, de eredete mégis a választás izgalmaira vezethető vissza. *Rakovszky István*, ki jelen volt a rózsahegyi választáson, a következőképp beszéli el a vérengzés okát és lefolyását:

Maga a választás elég simán és rendben folyt le. A szavazatszedő küldöttségek működése ellen komoly ellenvetésünk alig lehet, de annál több és alapos a panasz a megyei tisztviselői kar ellen, mely a legnagyobb erőszakot gyakorolta a kerületben a kormánypárti jelölt érdekében. Különösen kitüntette magát egy Okolicsányi Károly nevű rózsahegyi szolgabírói irnok, ki már hetek óta oda se nézett hivatalának, hanem bejárta a községeket és fenyegetésekkel és vesztegetésekkel egyaránt biztosította a voksokat Angyalnak. E mellett — ha úgy kellett — tettelegességre is vetemedett. Így egy Greguss György nevű választót a rózsahegyi hidon lerántott a kocsiról, arcul ütött és zsandárokkal elvezetette. Nagyban működtek a kerületi regálebérlők is a kormánypárti jelölt érdekében. Az egyik, *Klein Jakab* (persze **zsidó!**) annyira vitte dolgait, hogy nyolctíz társával a választási helyiségek épüeteiben is, a szavazatszedő küldöttség közvetlen szomszédságában bántalmazta a választókat. E célból a gimnáziumi épület egyik osztálytermét foglalta le. A mikor *Rakovszky István* erről tudomást szerzett, felkereste *Pálmai* gimnáziumi igazgatót, hogy kérdőre vonja ki engedte át Kleinnek azt a helyiséget. Az igazgató a választási elnökre hivatkozott. *Rakovszky* most azt kereste fel, de az kijelentette, hogy ő senkinek a választási helyiség épületében nem jelölt ki szobát. Erre *Rakovszky Pálmai* igazgató jelenlétében szólította fel Kleint, hogy távozzék. De Klein nem ment.

Az egész kerületben *hallatlan módon folyt a vesztegetés*. A zsandárság nagy számban volt mozgósítva. Az elkeseredést a kormánypárt ellen szította az az eljárás, melyet egyes vagyonos zsidó választók tanusítottak. *Liskófalván* az okozta az összeütközést, hogy az ottani regálebérlő, *Hoffmann Lipót* (ez is **zsidó!**) a néppárt ellen szitkozódott, noha tudta, hogy az egész falu a néppárttal tart.

Hoffmann annyira tudatában volt a kellemetlen helyzetnek, hogy a választás után Rózsahegyéről *csendőrökkel kísértette magát haza*. Megérkezvén falujába, rögtön fölismerte az összeverődött csapatokban rejlő veszedelmet és alig ért lakására, bezárta korcsmáját, házának az utcára nyíló ablakait pedig az erre szolgáló fa-fedelelkekkel lehetőleg biztonságba hozta.

Eközben a faluban verekedés támadt. 16—20 éves kora suhancok megtudván a néppárt bukását, a kormánypárti bíró lakása elé mentek. Alig pillantották meg a pislogó mécsvilágot az ablakok mögött, hatalmas közaporról adtak elégtelenségüknek kifejezést.

Mielőtt bárki is közbeléphetett volna, kereket oldva *Hoffmann* korcsmája elé siettek. Itt minden csendes volt. A korcsma be volt zárva, még világosság sem látszott az utcára, pedig tudták, hogy még ébren van a regálás meg a családja.

Kezdetben köveket hajigáltak, aztán meg el kezdték füttykösökkel döngetni a korcsma ajtaját, mely végre

is engedett. A husz-harminc főből álló tömeg behatolt az ivóba és nem éppen barátságos kiáltásokkal hívták fel *Hoffmann Lipót* a megjelenésre.

Hoffmann a csendőrörsre szaladt; alig telt bele pár perc, a csendőrök megjelentek a korcsmának utca felőli bejáratánál. A felbőszült legényeket a tollas kalpagok és fegyverek még jobban megvadították és az egyik síheder egy üres boros hordót vetett a tüzelésre már akkor készen állott csendőrökre. A hordó az egyik csendőrkaplár lábát meghorszolta, mire hirtelen, *minden felszólítás nélkül* felhangzott a vezényszó:

— *Tüzelj!*

És a csendőrök a m. kir. államrendészet nagyobb dicsőségére nem átalítottak tüzelni egy zárt helyiségben, a melyről csak azt tudták, hogy ottan emberek vannak. Így esett aztán, hogy a golyó behatolt a kissé rézsut fekvő magánlakosztály üvegajtáján és ott szíven találta a szerencsétlen *Wail Gizella* nevelőnőt, ki azonnal meghalt.

A csendőrségi tulkapás azonban ezzel még nem érte be. Vagy tizpernyi időköz alatt 15 lövés esett, melynek a szomorú véget ért nevelőnőn kívül még *hat legényt sebesítettek meg* súlyosan, akik közül másnap virradóra *hármán meghaltak*.

Rózsahegyéről az eset után másnap, tehát február 2-án egy csendőrhadbíró utazott ki Liskófalvára, aki terjedelmes jegyzőkönyvet vett fel a helyszínén meg-ejtett vizsgálat adatai alapján.

Így ejti meg Magyarországon a liberális mus a „szabad” választásokat.

S mégis vannak szamarak, kik ezt a gyilkos rendszert támogatják!

A néppárt dicséreti.

Nemcsak politikai barátaink, de ellenségeink igazbujai is kezdik a néppártot érdemei szerint becsülésben részesíteni s nagyon alább hagytak azzal a kicsinylő hanggal és lenéző modorral, melyvel előbb a néppárttól megemlékezni szoktak.

A *Politikai Hetiszemle* egyike a legtekintélyesebb politikai közlönyöknek. Nem barátunk, sőt ellenségünk, mert ahol csak alkalmá nyit, ütötte és feketítette a néppártot. Ép oly becsmerlő hangon szokott róla nyilatkozni, mint a többi *zsidó liberális* ujság. De hisz ez természetes is, mert ez is liberális és zsidó folyóirat. A szerkesztője és tulajdonosa zsidó. Nem lehet tehát barátja a néppártnak, nem nézheti tehát rokonszenvesen a néppárt erősödését, nem akarhatja e pártot népszerűsíteni és tekintélyét növelni.

Annál nagyobb figyelemre méltó tehát legutóbbi számának a cikke, melyet a *néppárt előmenetele* címen tett közzé.

E cikkben zsidó léte is meghajol a néppárt előtt s beismeri, hogy ez az egyedüli párt, melyet komolyan lehet venni, melynek nagy jövője van s mely iránt teljes bizalommal viselhetjük a nép, mert igazi *néppolitikát* követ.

Az érdekes cikk a következőképp szól:

A dolgok ime odáig fejlődtek, hogy tulajdonképpen már csak a néppárti opozíció szerepléséről s működéséről lehet komolyan szólni. Az ellenzék többi csoportjai mellette csak a statisztika szerepét játsszák. Pedig volt idő, midőn a nemzeti párt és a kettő függetlenségi párt annyira lenézte Mo'nár apát híveit, hogy a néppárti szomszédság ellen is kezze-lábbal tiltakoztak.

A néppárt azonban csakhamar nagyon megerősítette pozícióját a parlamentben. Nemesak, hogy sikerült neki egyik tagját a ház jegyzőjének megválasztatni, hanem a múlt évi első obstrukció idején a néppárt már szoros barátságban élt az összes ellenzékkel, sőt ő állott az ellenzéki harc vonalán és a lelke volt az egész támasznak.

Erélyes támogatásban részesítette a függetlenségi terroristák által ostromolt kormányjavaslatot. A függetlenségi párt ekkor szívesen beérte volna a néppárti támogatással is, amire a nyári fegyverbarátság révén igényt is vélt tarthatni.

De a néppártnak csak addig volt szüksége a szélsőbali barátságra, amíg ennek segélyével és erkölcsi támogatásával kellőleg megerősítette a maga parlamenti pozícióját. Ez megtörténvén, a néppárt sietett kidomborítani programjának közjogi konzervativizmusát s a második obstrukció alkalmával a néppárt álláspontja már sokkal konzervatívabb volt a kormánypárténál is. Kétségtelen, hogy ezáltal jelentékenyen megerősödött ennek a pártnak a helyzete és tekintélye fölé anélkül, hogy ezzel párhuzamosan a szélsőbali ellenzék befolyása és ereje lefelé csak egy szemernyivel is gyarapodott. A néppárt ezáltal újból egy lépéssel előbbre jutott. Ha a baloldali, ha a közjogi ellenzék nem képes, avagy legalább nem hajlandó ellenzéki tisztjének betöltésére, úgy gondolták: itt van hát a nép érdekeit mindenkor szíven viselő néppárt, majd fog az összes ellenzék helyett szembeállani a kormányval. S tényleg a költségvetési vitában jelentékeny szerep jutott a néppártnak. Szónokai minden fontosabb kérdéshez, minden a nép érdekeit közelebről érdeklő tételhez hozzászólanak. Érdeklődnek az agrárügyek iránt, szólnak a munkások bajairól, a tanítók és papok panaszairól, a nép szenvedéseiről. Az egészségügyi mizériákat és a hivatalnoki kar állítólagos visszaéléseit folyton piszkálják. *A minden panaszt és minden látszólagos avagy igazi sérelmet interpelláció tárgyává teszik.* S így legalább, a mi parlamenti működésüknek a külső nyilvánulását illeti, *igazi néppolitikát csinálnak.*

Ime a magyarázata annak, hogy miért prosperál oly kitűnően a néppárt, s mert hanyatlak fokról fokra a függetlenségi párt.

Igen érdekes jelenség, hogy a néppárt, abban a mértékben, amelyben tekintélye a házban megszilárdult, alább hagyott a személyeskedéssel, s szónokai ma már elég szelid hurokat pengetnek. De, amig egyrészt ez a párt a házban mindinkább egy konzervatív párt állírjeit kezdi föltagadni (!), másrészt meg a vidéken fokozottabb mértékben szervezkedik a maga elveinek.

Ugy vagyunk értesülve, hogy a néppárti agitáció és pártszervezkedés már kora tavasszal fokozottabb mértékben megindul az egész országban. A legnagyobb titokban, de lankadatlan buzgalommal készülnek már most is a tavaszi és a nyári esatára.

A midőn pedig látjuk, hogy egy, minden kohézió és tradíció nélkül való párt, melynek szereplése kezdeten nem volt meg a kellő rutinja sem, de nem is dicsékedhetett nagynevű vezérekkel, mégis ily rövid idő alatt a parlamentben és az országban ilyen figyelemreméltó sikereket képes felmutatni, önkénytelenül is fölmerül a kérdés: ki a vezére ennek a fegyelmezett pártnak s ki irányítja ily céltudatosan e párt taktikáját?

A szélsőbaltól tudjuk, hogy elzüllesztésének egyik főoka a pártvezérbeli sokaság, a néppárti sikereknek eredménye pedig kétségtelenül a pártvezetőség egységes, mondhatnók: titkos voltában kereshető.

Nem tudjuk, hogy a néppártnak ki a vezére, ki az éltető lelke. De a legfőbb ideje, hogy ne csak az első sorban fenyegetett függetlenségi pártok, hanem a kormánypárt is tisztába jöjjön ezzel a kérdéssel, mert a legveszedelmesebb ellenfel az, amelyről nincs tudomásunk.

Veritas.

Fontain ur öröksége.

— Kérem, fölébredt már Fontain ur?

— Azt hiszem, hogy igen; különben tessék, majd bevezetem a szobájába.

Epen ültözködött, s a mint megpillantotta a kora látogatót, a vér arcába szökött és remegő hangon mondá: mivel szolgálhatok Montpierre uram?

— Hogy mivel, azt ön igen jól tudja. (Zsebéből számlát vesz elő). Ha szabad kérem . . . tegnap volt tizenötödike . . .

— De kérem, hiszen . . . vagy pardon . . . eh . . . nézze, kedves Montpierre uram, nekem most igen sok kiadásom van és igen lekötelezne, ha elsejéig még türelmeskednék. Igérem becsületesre, hogy elsején a pénzt megkapja.

— De kérem, ez már mégis csak hallatlan dolog, nem restelli két hónapja már, hogy a ruha árával tartozik és mindig elsejéről tizenötödikére, tizenötödikéről meg elsejére ígérgeti a megfizetését. Hát meddig tart ez így?

— De kérem, higgye meg, hogy nem tehetek róla . . .

— Micsoda? ön nem tehet róla? — Hát minek készítettette azt a ruhát, mikor tudta, hogy nincs pénze?

— Erre nyomban felelek. Nagybátyám köszvényes öreg ember; halála után összes vagyonának én leszek az örököse. Ezelőtt két hónappal a vén agglagény oly rosszul lett, hogy orvosai lemondottak az életéről. Én, perze — ki számítottam az öreg halálára, — már szinte kezeimben éreztem a nagy vagyont, tehát bátran készítetttem hitelbe mindenfélét. Vesztemre nagybátyám jobban lett. Remélem azonban, sőt ígérem önnek, hogy nagybátyám elsejéig meghal, meg kell hálnia s akkor kifizetem önt busás kamattal. Legyen tehát türelemmel!

— Mi közöm nekem az ön nagybátyjához! Ha engem három nap alatt ki nem fizet, bepörölöm! Megértette? kiáltá dühösen s azzal eltávozott.

Fontain hűledezve bámult a feldühödött szabó után. De hát honnan kerítsen pénzt? Felöltözködött, folyton törve a fejét, vajjon honnan csálhatna össze harminc forintot? Nagybátyja halála után szívesen adna érte hatvanat. De bármennyire törte is a fejet, mentőgondolata nem akadt. Elhagyta szobáját és csüggedten bandukolt a „Pompadour-kávéház“ felé, a hol reggelizni szokott. A mint kávéját kelleltenül szürcsölgette, helyzetén töprengve, egy alak közeledett asztalához s bemutatta magát:

Baier pénzügynök.

— Pénzügynök! . . . mormogott Fontain. Van szerencsém; Fontain Gaston joghallgató vagyok!

— Örülök! — szabad valamit kérdeznem?
 — Kérem.
 — Nincs önnek pénzre szüksége?
 — Nekem? pénzre?! — Hm . . . igen . . . azaz hogy . . . de . . . ugyan miért kérdezi?
 — Mert nálunk igen kis kamat mellett nagy összegre tehetne szert.
 — Igen? — Hát . . . azaz, hogy pénzre épen-séggel nincsen oly nagy szükségem, mert nagybátyám, aki gazdag s a kinek minden vagyonát én öröklöm, meg akar halni s néhány nap múlva meghal, illetőleg . . . hm stb. Az igaz, hogy mostanában még szűken vagyok pénz dolgában s így talán nem ártana, ha nagybátyám haláláig hitelhez folyamodnám.
 — Kérem, kérem nálunk minden időben megtalálhatja ezt. Szabad tudnom, mennyi kölcsönre volna szüksége?
 — Harminc aranyra!
 — Meglesz, de kikötöm, hogy harminc arany kölcsön után nekem ön két arany províziót fizet.
 — Szívesen.
 — Nos hát tessék engem itt bevárni; tíz perc alatt itt leszek azzal az urral, a ki a kölcsönt adja. Szegény Fontain, hogy örült. „Harminc arany”! Annyi pénzt egy rakáson még nem is látott és előre tervezgette, hogy az összegből majd kinek mit fizet? „Montpierre szabó kap öt aranyat, Dergles ékszerész hatot, az elzálogosított holmik kiváltására öt arany szükséges, czukrász, fodrász, cipész, házmester, fehérneműtisztító, hentes, koresmáros, összesen ismét öt aranyat kapnak; s így marad hét aranyom, épen elég elsejéig. Addigra nagybátyám ugyanis megváltik az élet terhétől”. Ilyen gondolatok között költötte el reggelijét Fontain.
 Barrier, a pénzágens egy másik urnak társaságában csakugyan megjelent Fontain asztala előtt.
 — Van szerencsém bemutatni az urakat, Fontain Gaston és Filipe Montpierre! Montpierre ur, a ki foglalkozására nézve „szabó-mester” igen gazdag tőkepénzes és bizonyos összegekkel jó biztosítékok mellett szívesen segít embertársain.
 Fontain majd megnémult, a mint észrevette a szabót, a kinek ugys tartozik. . . . Hisz ezt az urat én ismerem . . . ez az én . . .
 — Igen, én vagyok az ön szerencsétlen flótása, a ki hiába lesi a pénzét, — mondá Montpierre dühösen.
 — De kérem a nagybátyám . . .
 — Mit törődöm én a nagybátyjával? én önnek készítettem a ruhát és kérem, hogy fizessen!
 — Hisz akarok fizetni! Lássá, éppen csak ön miatt szerettem volna egy kis kölcsönpénzhez jutni, hogy követelésének eleget tehessek. Most pedig ismét ott vagyok, ahol voltam; de remélem, nagybátyám elsejénél tovább nem viszi és örökségem felvétele után nyomban megfizetem tartozásomat.
 — Jól van, elvárok még elsejéig, de ha nagybátyja addig meg nem hal, tudja meg, hogy tovább nem leszek az ön bolondja!! Menjünk Barrier! — Isten önnel!
 — No, ez aztán szép dolog volt, monologizált Fontain. Ki hitte volna? — Az én szabóm tőkepénzes! . . . Szomoruan lehorgasztott fővel hagyta el utánuk Fontain is a kávéházat. Fél kilencet ütött a torony órája.
 — Ah, fél kilenc, siessünk az édes találkozóra — mormogott magában és hosszú léptekkel végig sietett a Saint-Feorg liget felé, hol az egyik lombos fa

alatt elhuzódó pázsitpad volt a találka helyének kiszemelve.

Denise, a bájos lányka, a kit egy hete már hogy ismert, ott ült a padon, nagyokat sóhajtva s dobogó szívvel várva lovagját.

— Boesánat édes angyal, közbejött akadály miatt kissé késve érkeztem, nemde?

— Oh nem baj uram, csakhogy megjött!

Fontain mellé ült és beszédközben mind közelebb huzódott Denisehez, szívéhez szoritja és remegő hangon, alig hallhatóan sugja fülébe:

— Szeretem Denise . . .

— Igazán?

— Oly igazán, minthogy Isten van az égben. Nincs egy pillanatnyi nyugalom, mindig csak az ön bájos alakja lebeg szemeim előtt . . .

— Ah és igaz volna ez?

— Esküszöm! — Elhatároztam, hogy nőül fogom venni; esdve kérem, hogy . . . hogy mondja meg nevét, hiszen még azt sem tudom . . .

— Már mondtam, nevemet el nem árulom. Ha nem vesz el, legalább ki nem fecsegheti, mert ismerem ám én a férfiakat!

— De elveszem, rögtön, nagybátyám halála után!

— Ugy? nos tudja meg, hogy én is szeretem önt és azt az ajánlatot teszem, hogy . . .

— Hogy szökjünk meg?

— Dehogy — hanem kísérem haza szülőimhez, előadjuk majd szíveink kívánságát, s ha ők is beleegyeznek, úgy mi leszünk a föld legboldogabb halandói.

— Helyes. — Utak indultak: az egész uton szép jövőjükről beszéltek, míg végre elértek Deniseék házához. Felmentek az emeletre. Egy vén cseléd nyitott ajtót.

— Itthon van papuska?

— Itthon, kisasszony!

— Kegyeskedjék addig édes lovagom a szalonba fáradni, majd hívom apuskát.

Denise öremtelten sietett szüleikhez és elmondá nekik, hogy szeret, . . . szeret egy előkelő ifjut mélyen és igazán . . . szíve csak érte dobog, csak az övé akarna lenni és kérte szülei beleegyezését.

Hja édes lányom, az kényes dolog. Hadd lássuk azt az ifjut!

— Ó itt van, várja beleegyezésüket a szalonban.

— Montpierre és neje örömet mentek át és mikor az ajtó megnyílt, Montpierre és Fontain alig tudtak a meglepetéstől szóhoz jutni.

— Hát ön már megint mit akar, mért nem fizet?

— De kérem . . .

— Semmit se kérjen!

— A nagybátyám . . .

— Nem törődöm vele!!

— Apuskám, édesem, miféle fizetésről beszél ön?

— Ez az ember volna szíved választottja?

— Igen is.

— Ebből nem lesz semmi — ismerem — ha hozományod háromszor annyi volna, még az is kevés lenne dorbézolásaira. Menj szobádba és többé ne halljalak felőle beszélni. Önnek meg azt mondom, hogy ne járjon a lányok után, hanem fizesse meg az adósságát. Különben, elsejéig elvárok. Megértette? Ajánlom magamat!!

Szegény Fontainnak forgott a feje. Tehát már minden utamat elállja ez az átkozott szabó? Oh miért is készítettem ezt a ruhát? De hiszen nem én vagyok az oka . . . hanem a nagybátyám, ki sehogysem akar meg-

halni és szomorú arccal ballagott le a lépcsőn. Oh nincsen már Denise, kinek egy mosolygása felért a világ valamennyi gyönyörűségével; kerekded arcát, fekete szemét, szőke dús hajzatát már nem láthatom többé soha! S amint ily gondolatok közt elmerülve ballagott, egyszerre csak a templomban meghuzták a lélekharangot. Oda sietett, hogy megtudja kiért harangoznak. Kérde a harangozót.

— Meghalt Las-torres Cézár ur!

— Adjon neki az Isten örök nyugalomát, — kiáltott fel és szaladt vissza Montpierrehez. — Uram, nagybátyám most halt meg... Most harangoznak érte... Örökségem 500.000 frank, kérném a leánya kezét. Igérem, hogy meg fogom becsülni.

— Igen apuska, — mondá Denise, Fontain ur derék ember, mi szeretjük egymást mélyen és igazán, — kérem adja ránk áldását...

— De az adósság...

— Ugyan édes Montpierre uram, ne legyen olyan szórakozott, hisz hallotta, hogy most már van vagyonom.

— Mennyi az örökség?

— 500.000 frank.

— Hát legyen rajtatok az ég áldása mellett a miénk is!!

H. M.

HIREK.

Szentlélek kegyelme. Ritka szertartásnak volt színhelye febr. 2-ikán a püski-i plébánia templom. A gyertyaszentelési körmenet után keresztelte meg ünnepiesen *Jekkel* József esperes-plébános, *Fuchs* Ferenc Pál, izraelita vallású nős férfit, a szomszédos sárfenyőszigeti földbirtokost, ki a kereszttségben Vilmos nevet kapott. A keresztapai tisztet Rudolff Vilmos, cikolla-szigeti földbérlő töltötte be. A keresztelő esp. pleb. alkalmi beszéde mély hatást tett a szokatlanul nagyszámú közönségre, mert a közel vidékről is jöttek el számosan a ritka, érdekes szertartás miatt. — *Polgár* Katalin 40 éves és Antal Anna 35 éves férjes asszonyok Szász-Zsomborban január hó 27-én kiskorú leánygyermekikkal együtt az ágostai felekezettől a katolikus egyház kebelébe visszatértek. A hitvallást Szekeress János, homoród-karácsonfalvi lelkész kezeibe tették le.

Az apostol halála. Afrikából a zambézi misszióból érkezik a hire, hogy P. Menyhárh meghalt. Még novemberben halt meg, de a szörnyű messze világrészről csak most ért ide a hire. P. Menyhárh László 1849-ben május 30-án született Török-Szt-Miklóson. 1867-ban belépett a Jézus-társasági atyák közé, 1890. elején kapta meg az engedélyt, hogy az afrikai misszióba mehessen. Nyelvekben, orvostanban és botanikában teljesen kiképezte magát, így indult el hosszú útjára. Afrikába első állomása Boroma volt, hol P. Czimmermannal, ki szintén magyar volt, működött együtt, ennek haláláig. P. Menyhárh újabb misszió állomást is szervezett, melyet Szent-Klavár állomásnak nevezett el. P. Menyhárh nemsokára követte a halálban elődjét P. Czimmermant. Mindkettőt a gyilkos légkör ölte meg, mely európai emberre feltétlenül 3-5 év alatt halált hozó. Messze idegenben domborul a hős lelkű magyar hithirdető sirja, azon országban, melyet ő hódított meg Istennek és a

civilizációnak, mert a katolikus hit Istennek szolgálja és a civilizáció szülő anyja. Meg kell itt említenünk valamit. Aki Istenét szereti, annak hazáját is szeretni kell, mert maga a Jeruzsálem felett könnyező Megváltó adott rá példát. P. Menyhárh is szerette. Mielőtt elment volna a messze idegenbe, hol még fehér ember nem járt, egy magyar tudós társaságnak felajánlotta a tudományos botanikai munkásságát. Elutasították, mert — jezsuita volt. Bécsbe küldte aztán fáradozásai öríási értékű eredményét s a magyar tudományosság elesett tőle. Ilyen vad dolog is születik a „felvilágosodott” tudós urak hazafias és előítéletektől ment „türelmes” fejéből.

Jezsuita és szocialista. Az „Ó-Becsei Közlöny”-ben olvassuk a következőket: Zentán egy hét óta az a két jezsuita atya tart miszsiót, kik évek előtt Ó-Becsen is nagy sikerrel teljesítették szent hivatásukat. Szinte csodás dolgokat beszélnek a jezsuiták szentbeszédeinek hatásáról. A nép egymás hátán tolong a templom előtt, sőt tulbuzgóságában, mert a templomba nem juthat, majdnem tettelegességre vetemedik. Az öreg Flódung atyával érdekes eset történt. Mult vasárnap reggel az utcán egy favágóval találkozott. Megszólítja a munkást, hogy mi járatban van. Az szépen elmondja, hogy ő most fátvágni megy; Flódung természetesen keményen lepirongatta, hogy nem fél az Istentől; ha még vasárnap is dolgozik, hát az Isten elveszi az egészségét és akkor még köznap sem dolgozhat! A favágó azt feleli: Egy jóra való szocialistának nincs vasárnapja. És az egész utca előtt a jezsuitát durván megsértette. Hétfőn reggel az öreg jezsuitát beteghez hívják. A súlyos betegben felismeri emberét, ki a vasárnapi munka alatt annyira megerőltette magát, hogy vért hányt. A szegény beteg bocsanatot kért a paptól, hogy megbántotta és erősen fogadta, hogy ha felgyógyul, többet vasárnapon nem dolgozik. Amint ezen dolognak hire ment a nép között, az öreg jezsuitát csodálattal vették körül s többet hallani sem akarnak a szocializmusról.

A protestánsok segélyül hívják Szűz Máriát. 1860. jan. 12-én 800 láb mély kőszénbánya omlott be Lotharingiában. Csak tizenegy ember dolgozott benne és az állvány oly szerencsésen esett, hogy egyiknek sem lett baja. Midőn a rémületből magukhoz tértek, hozzáláttak, hogy kiszabadítsák magukat. De „a szerencsétlenség nem jár egyedül”, tartja a közmondás, ismét életveszélybe jutottak; kigyuladt a gáz; retentő dörgés, és ők majdnem elvesztek a robbanásban. Láthatatlan kéz védelmezte őket. „Jézus, Mária, sz. József!” kiáltottak és a bold. Szűz oltalmába helyezték magukat. Elkezdették közösen az „Üdvözlégy Máriát”-t imádkozni. A munkások között volt két protestáns is; ezek is együtt imádkoztak a többiekkel; sőt az egyik protestáns volt az első, a ki a bold. Szűz Mária tiszteletére sz. misét ígért. A veszélyben nem segít semmit a protestálás, a lélek önkénytelenül is felsőbb segítségért folyamodik, és habár a protestatizmus a szentek segélyül hívása ellen rugdalózik is, nem tudja kiirtani a szívekből, hogy Isten kedveltjei segítségéért ne esedezzenek. A veszélyben érzik a protestánsok is, hogy a sz. Szűz segélyül hívása észszerű és hatásos is lehet. 40 óra hosszat dolgoztak, míg sikerült őket a törmelékből kiszabadítani; mentőkosarat bocsátotak le hozzájuk és nemsokára övéik között voltak a szerencsétlenek, kik legnagyobb örömmel fogadták őket. Mindnyájan a bold. Szűz Máriának köszönték megmentésüket. Így beszélt el ezt az egyik munkás. Vajha megismerné a protestantizmus, hogy Szűz Mária tiszteletében hatalmas pártfogóra találnak; ha nem a szeretet, legalább a

segítség reménye vezetné őket Szűz Mária tiszteletére. — De ők „látva nem látnak és hallva nem hallanak”, mint olvassuk a szentírásban Jézus Krisztus korabeli írástudókról.

Rakovszky-Szalavszky ügy. Szalavszky főispán urat, sőt az egész szabadelvű pártot nagyon kellemetlenül érintette Rakovszky István, a bátorlelkű derék néppárt képviselő multheti felszólalása, melylyel megpiszkálta egy kicsit azt a posványt, melyről *Benkő László* a Hazánkban hiába cikkezett, a leplet lerántani, mert a mintafőispán süketé tetette magát. Rakovszky hangja azonban az egész országot bezugta, nemcsak az emberek, de a barmok is meghallották s így természetesen Szalavszky főispán ur is. Dühében Rakovszkyt párbajra hívatta, de Rakovszky becsületbíróságot kért, mely előbb vizsgálja meg Szalavszky urnak állítólagos szennyését s aztán mondja meg: méltó-e arra, hogy makulátlan becsületességű férfi kardjával megtisztítsa s lovaggá avassa? A becsületbíróság tagjai Rakovszky részéről: *Elek* Gusztáv ezredes, *Eszterházy* Mihály gróf és *Ivánka* Oszkár képviselők, míg Szalavszky részéről: *Hollán* Ernő tábornok, *Üchtritz* Zsigmond báró és *Bezerédy* Pál földbirtokosok. Elnök: *Andrágy* Tivadar gróf. Ez a bizottság állapítja meg, hogy köteles-e Rakovszky elégtételt adni Szalavszkynak. Rakovszky segédei: *Bolgár* Ferenc és *Kubik* Béla képviselők.

A sztrájk vége. A salgótarjáni köszönbányában s mult héten a munkások sztrájkoltak. Mintegy másfél ezer munkás hagyta abba a dolgot s követelt nagyobb bért és rövidebb munkaidőt. A sztrájkba néhány bujtogató vitte bele a munkásokat, kiket a hatóság eltoloncoltatván, a nyugalom helyre állt és a munka ismét megindult.

A nép barátja. Bauer ur, az ugodi kerület képviselője cikket írt! Hallatlan dolog, mert alig van egész kerületben ember, (ha csak a takácsi kálomista rektor nem), aki ilyesmire is képesnek hitte volna az iházi birtokos urat. Bizonyára még maga Bauer ur se tette volna ezt soha föl a saját becses személye felől. De Bauer ezen első irodalmi szárnypróbája rosszul sült el, mert bolondokat talált írni, amelyek a szociálistáknak ugyan nem fognak ártani, de Bauer urnak kerületébe kerülhetnek. Bauer ur a szociálistáknak szánt néhány nyaklevest, csak hogy azok nyakát összetévesztette a saját maga nyakával s önmagát nyakalta meg. Szidja cikkében azokat a munkásokat, kik nem hiszik el, hogy paradicsomi boldogság mosolyog feléjük. Azt írja, hogy a munkás embernek aranyos dolga van. Meg van mindene, amit csak álmodik. Hisz az ő munkásai is 60—70 krt keresnek naponkint. Hát nem kitünő kereset ez! Hanem Bauer ur azt mondja, hogy a nép lomha, dologkerülő, nem szereti a munkát, elégedetlen s feleznit akar az urasággal. Nem a munkásnak van ma nehéz helyzete, hanem a szegény birtokosnak, — mondja a jeles népképviselő. No no, Bauer ur, hát az'án ön azt a 60—70 kr. napszámot oly rendkívüli jó napszámnak tartja? Ilyen kereset mellett az a munkás eltarthatja-e családját? Hisz legfőleg 7 hónapig kap munkát s így legfőleg ha 150 forintot tud keresni. Esik ebből naponkint 40 egész krajeár. Hát Bauer ur napi 40 krajeáron fön tudná-e tartani a családját? Hisz egy pár csizma 6—7 forint, egy öltözék ruha 12—15 frt, egy kalap 2 frt, annak a szegény embernek is. S ruházkodni csak kell. De enni is kell. A gyomor pedig ép úgy megkívánja a magát egy napszámos testében is, mint Bauer ur gyomra. Bauer urnak jut naponkint 15 frt. költőpénze, egy napszámosnak meg 40 kr. s mégis Bauer ur a sajnálatra méltó, míg a munkásnak

kutya baja, sőt kitünő dolga van! Ez is igazság ám! Csakhogy a feje lágyára esett. No de Bauer urtól nem is kívánhatunk egyebet. Nem is tudtuk, hogy ilyen nagy barátja ő a szegény embernek. No lám, megérdemli hogy megválasztották. Örülhetnek neki a protestáns atyafiak s büszken mutathat rá, kik annyira bomlottak érte. Gratulálunk nekik Bauer urhoz. Megérdemlik hogy ő képviselje őket. Más ember nem is való nekik. Bauer ur urra eszi őket. 60—70 kr. napszámot fizet mindeniküknek. Reméljük, hogy jövőre is mellette lesznek.

Délutáni mise. Olay Lajos, Szigetvárnak megoperált ormányu képviselője nem egyszer adta már jelét fő eseségének. A mult napokban is. Molnár János a néppárt tagja a kereskedelmi tárca költségvetésénél panaszosan említtette föl, hogy a postákon nincs vasárnapi munkaszünet s a postások egész éven át nem mehetnek misére. Olay ur itt közbe szolt: „menjenek délután!” Delu'án! Hm. Hát Olay uram katolikus letére még annyit se tud, hogy délutánokon legfőleg a csapszékben tartanak misét a részegség papjai, de másutt délutáni mise nincs? Milyen állapot az, ahol a képviselők a vallás dolgában tudatlanabbak egy szentendős iskolás fiunál!

Ledőlő oszlop. Egy liberális oszlop ismét a pisztokba esett. Pedig hír s hatalmas ur volt ám. Egész Tolnamegyében hajlongtak el tte, mert tudták, hogy Percel Dezső belügyminiszterrel jó barátságában van. Döry Andornak hívják a jeles liberális urat. A választások alatt Szakcsi ő volt a választási elnök is. Most küldt e dorek férfura, hogy száz ezer forint értékben váltót hamisított s aztán megszökött Amerikába. Üthetik a nyomát. Tehát egy liberális urral kevesebb van ismét. De azért még van elég. Mi csak arra intünk titeket oh nép, ha liberális urakkal kerültek össze, vigyázzatok a bugyelláristokra.

Liberális bíró. *Gallovich* Viktor nem falusi bíró volt, hanem budapesti törvényszéki bíró. Természetesen liberális. Ez a liberális ur egy szegény nőt szeretett, de szegénysége miatt nem vette el. Elvett azonban egy gazdagot, kivel néhány hétig együtt lakott. Ez idő alatt kicsalt feleségétől 8000 forintot, aztán eltűnt. Azt hitték, hogy öngyilkos lett. De később titűnt, hogy magához vette első kedvesét s kiszökött vele Amerikába. Persze a felesége pénzt nem küldte vissza. De szép virágokat is terem a liberalizmus fája!

Koldusbotra jutott hercegnő. Lilleben, Franciaországban, letartóztatták a franciák által trónjától megfosztott Behanzin afrikai király lányát, a 23 éves Nama Ballot. A fiatal, feketebőrű királykisasszonyt, ki ily szomorú sorsra jutott, a hajléktalanok menhelyében helyezték el, de egy barátja azt tanácsolja neki, hogy indítson pert a francia kormány ellen és követeljen kártérítést azért az ellátásért, melyet atyja tőle megvont. Az afrikai hercegnő azt mondja, hogy atyja rangjához képest tartotta el, mindaddig, míg atyját trónjától meg nem fosztották, mire a királyi apa levette róla kezét és ő a legsötétebb nyomorba jutott.

Betörő banda Öcsödön. Öcsödön nagy bünszövetkezetnek jött nyomára a esendőrség. A nyomra az a körülmény vezetett, hogy *Szoboszlai* Lőrinc volt esendőrt lopáson érték társával, *Fögyivel*, s a két jómadarat hűvsre tették. A vizsgálat alkalmával *tizennyole* rablás sült ki rájuk. Noha erősen vigyáztak a gonosztevőkre, sikerült nekik mégis az éjjel, kezükon a bilincsesel, a börtönből kiszökni. Szökésük után egyenesen Molnár Benedek módos gazdához

menekültek, a ki nemcsak egyike a megye virilistáinak, hanem e mellett sokszoros tanácsbeli ember is. Molnár a bilincseket leeresztelte a cinkosok kezéről, a mi kitudódván, Molnárnál házkutatást tartottak a mi meglepő eredményre vezetett. Lopott árukból, gazdasági eszközökből valóságos raktárokat találtak a köztisztelőnek örvendő Molnárnál. Kiderült az is, hogy a banda, a melynek Molnár volt a feje, tizenhat tagból állott s operációit nemcsak a faluban űzte hanem messze vidéken is. Molnár lelepleztetése kínos feltűnést keltett Ócsodón, valamint az is, hogy a faluban többen vannak bűnösök, még pedig jórészt olyanok, a kikhez eddig árnyéka sem fért a gyanunak, hogy egy betörő banda tagjai lehetnének.

Tarnócy ur ügye. Ki ne ismerné Tarnócy Gusztáv nevét! Hisz rajta kívül még senki se részesül abban a ritka kitüntetésben, hogy a magyar képviselőházban nyilvánosan *összegazemberezték* volna. Tarnócy azonban megkapta ezt, a gyalázatos nyitrai választásért, melyet ő vezetett Tarnócy urnak, e derek liberális bálványának és a liberális becsületesség mintaképének sok ügyei között van egy újabb keletű is. 120 ezer forint iránt keresetet adtak be ellene a Hunnia gépgyár hitelezői és részvényesei. E gyárnak Tarnócy volt az igazgatója. De ugy igazgatta, hogy kátruba került, megbukott. Az érdekeltek a bukás miatt Tarnócyt okozták s keresetet indítottak ellene, mely esetleg azzal is végződhetik, hogy a jeles liberális atyan börtönbe száll.

Zóla pöre. A disznóságok írója Zóla fölött most ülnek igazságot a párisi esküdték. Zóla, a hírhedt regényíró, ripókókhöz méltóan eladta tollát annak a kompániának, mely a hazaárulásért elítélt Dreyfus zsidó kapitányt akarja tisztára mosni. Zóla nyílt levelet írt a köztársaság elnökéhez, melyben pártját fogta Dreyfusnak és megsértette a bíróságot, a hadsereget és hadügyminisztert. Emiatt áll most törvény előtt. Egész Páris hangulata Zóla ellen fordult. Valószínűleg el fogják Zólat ítélni.

Elhomályosult csillag. Petkó László miniszteri titkár volt. Természetesen liberális Hisz ha nem lett volna liberális, nem lett volna miniszteri titkár se. Ily állásra csak liberális urakat emelnek. Ezt a jeles liberális urat a mult héten négy évi fegyházra ítélték sikkasztás és okirathamisítás miatt! Most ül a derek férfi. Ugy-e kitűnő tábor a liberálisok táborá? Hogy ne!

Szülői gondatlanság. Népünk csak nem akar a multak gyakori példáján okulni és a gyufát, mely már annyi bajt, veszedelmet okozott, még mindig nem rejti el elég gondosan a gyermekek előtt. A minap is az örizenlőnül hagyott gyufa okozott Szilasy Mihály sorki-polányi gazdának mintegy másfélvezernyi kárt. Négy éves kis Janesi fia gyufához jutva, azzal kizökkent a szérűskertbe s játékból folygyújtotta a pajtát. A pusztító elem csakhamar hatalmába kerítette a pajtának szalma és takarmánykészletét, sőt még a szomszédos pajtára is átesapott, ott is hamuvá égetve annak tetéjét és beltartalmát. A gondatlan szülők ellen illetékes helyen megindították a vizsgálatot.

Megfagyott ember. Benkies István 83 éves, biborfai lakos jan. 28-án a borostyáni határban félig megfagyva találtatott. 27-én az általa készített kosarakat Regedébe vitte eladni s onnan aznap este a borostyáni kocsmaig jött vissza, a hol meghalt. 28-án korán reggel haza indult. A sötétben az utról letévedt a mezőre, a hol valószínűleg részeg fővel elesett s d. e. 10 órakor Kovács András és Gombóc Ádám borostyánkői lakosok megtalálták s utóbbi házához szállí-

tották, hol meg magához tért s megköszönte nekik, hogy a melegre szállították. Fia ezt aznap délből megtudván, azonnal érte ment szekéren, de arra az öreg ismét elgyengült, s alig ért vele haza a házba, a melegre, nyomban meghalt.

Erőszakoskodó szocialisták. Sátoralja-ujhelyi tudósítónk távirata szerint a nagy és kis-kövesdi szocialisták vasárnap valóságos zendülést rögtönöztek Királyhelmeccen. A főszolgabírói épületbe elzárt bodrogközi szocialista-vezéréket mindenáron ki akarták szabadítani a börtönből, megtámadták a hivatalos helyiséget és azzal fenyegetőztek, hogy folygyújtják az épületet, ha a kóompósokat nem eresztik szabadon. A főszolgabíró távollétében a szolgabíró végre is engedett az erőszaknak és a letartóztatott szocialistákat szabadon bocsátotta. A zendülés ügyében erélyes vizsgálatot indítottak meg.

Eltolt vashid. Mig itt nálunk tanácskodnak abban, hogy a Dreher-palotát igazán eltolhatnák a helyéből, azalatt Németországban egy hétszáz méter mázsás vashidat toltak el a helyéből harmincöt méter távolságra. A német vasutak Saarbrücken-Neunkirchen vonalán állott az ugynevezett Heimitz-féle alagut, amelynek folytatása volt ez a vashid. Most, hogy az alagutat lebontották és harmincöt méterrel nyugat felé új utat törtek, természetesen a hidat is odább kellett tolni. Az eltolás műveletét ugy hajtották végre, hogy a hídfőtől addig a helyig, ahová szánták, síneket raktak le, a hidat a két oldalon vaskocsikra rakták, amelyek a síneken jártak és amelyeket villamos erő hajtott. Szállításközben egy kis baja is történt a hidnak, de nem jelentékeny. Az egész áthelyezési munka egy napot vett igénybe.

Az éhség mint életmentő. Az 1791-ik év január 5-én öt katonatiszt koresolyázott Franciaországban, Auxanne város mellett a Szajna jegén. Egyszerre az egyik megállt: Én haza megyek, mert a gyomrom ugyan csak korog. A többiek marasztalták: Maradj még félóraig, aztán mi is elkisérünk. Nem: borzasztóan megéheztem. Azzal levette koresolyáit s távozott. A többiek tovább koresolyáztak, de hirtelen nagyot ropant a jég s mind a négyen a jég alá veszttek. Az ötödik, kit szerencséjére, éhsége hazakergetett: *Bonaparte Napoleon*, a franciák későbbi császára volt.

Adakozás. A Nyulason, Mosonmegyében tervezett Szent-Szív templomára begyűlt az utolsó kimutató szerint 1 db. cs. k. arany és 7207 frt 91 kr.

Ehhez újabban a következő kegyes adományok járultak:

Bécsből Augusztin Alojzia koronai tanácsosné 1 db. császári arany. Győr Ujvárosból N. N. 5 frt. Steierlakkból Krassó-Szörény megyéből N. N. 5 frt. Kassáról özvegy Jánosy Károlyné 2 frt 30 kr. Budapestről Christl. Volksblatt utján N. N. 2 frt 45 kr. Kismartonból N. N. 2 frt 15 kr. Pozsonyból Riskovics József 29. sz. pályáról 2 frt. Nezsiderből Nader Antal kereskedő ismételve 2 frt. Pinkafőről „Magy. Népl.” utján Sonecker András 2 frt. Kalocsáról a „Hírnök” gyűjtése 1 frt 25 kr. P.-Csanádról a „Magy. Népl.” utján Gyurász István 1 frt 5 kr. R. pce-Szemeréről, Sopronm. özvegy Ács Józsefné 1 frt. Ostyából „Isten nevében” 1 frt. Lozornóról Pozsonymegyében Galovics József és neje 1 frt. Bajáról Tell Kolos sz. f. r. 1 frt. Jászberényről Tóth Ferenc 1 frt. Csepelről Peiz Ferenc egyházi ismételve 50 kr. Horpácsról Sopronmegyéből Véber Józsefné 50 kr. Jász Apátiból a „Magy. Népl.” utján Mihályi Ferenc 35 kr. Nyuláról offertorium 1 frt 48 kr.

Tehát az építési alap jelenleg 7240 frt 94 kr.
Ugyane szent célra nt. Mentés Miklós iváni káplán ur 10 intenciót sziveskedett elvállalni.
Isten fizesse meg!
Nyulas, 1898. február 6.

Házay Lajos
plebáncs.

Reménységünk az Oltáriszentség-imádás és Mária-tisztelet képes havi folyóirata. Ára egy évre 80 kr. — A közel jövőben beteljesülő jövedelmek: **Nagy Ujság, Világcsapás és La Salette története.** A 3 egyszerre megrendelve 1 frt beküldése után vagy 1 frt 15 kr. utánvétellel küldetik. — **Üdvösség Utja.** Ligouri sz. Ferenc hirneves könyve, a melyből megtanuljuk, hogy milyen drága a lélek és mikép kell azt megmenteni. Ára 1 frt, 1'50, 2, 4 frt, a kiállítás minősége szerint. E művek megrendelhetők **Varga Mihály** karkáplánnál **Vácon.**

A főtisztelendő papság és t. olvasóink becses figyelmét felhívjuk, mint elősmert és többször kitüntetett orgonagyáros **MOZSNYI VINCZE** ur üzletére. Lakik: **Pozsony, Stefánia-ut 29. saját ház.**

Egyházi szerek, templomi zárdák és lohógók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest, IV., Molnár-utca 11. a Kath. kör palotájában.

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

PALKA JOZSEF üvegfestészete. Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 1. sz. Készít: stilszerű templomablakokat, egyszerű és művészi kivitelben a legolcsóbb ár mellett. Felvilágosítással, rajzzal, költségvetéssel stb. megkeresések esetén postafordultával szolgálok.

FRIEDRICH JÁNOS malaczkai gyógyszerész ur jövő számunkban megjelenő hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

HITBUZGALMI ROVAT.

Aniani sz. Benedek.

Február 12.

A nyolcadik században élt Franciaországban. Atyja igen előkelő, gazdag ur, magasrangu hivatal viselt: zászlós ur volt.

Benedek, mint a zászlós ur fia, a királynak, Pipinek udvarába került apródnak. Ott növekedett tehát a királyi udvarban.

Pipin halála után Nagy Károly lett a frankok királya. Benedek e király szolgálatában is megmaradt.

Benedek a királyi udvar zajában többször elgondolkodott, hogy ugyan mily bizonytalanok azok a világi méltóságok, mily könnyen lehet azokat elveszteni és mily nehezen lehet elnyerni.

Többet ér az Ur Istennek szolgálni.

Igyekezett is szolgálni az Ur Istennek.

Három éven át titokban önmegtágadást gyakorolt.

A király a longobárdok ellen harcolt. A háborúban Benedek is részt vett. Páris városát ostromolták. Benedek testvére egy folyón akart átgázolni. A folyó

meg volt dagadva. Sebesen rohanó hullámai elragadták Benedek testvérét.

Benedek veszélyben látván testvérét lovával együtt utána ugrott. Sikerült is testvérét megmentenie, habár kevésbe mult, hogy őt is el nem ragadta az ár.

E szerencsétlenség és egyszersmind a szerencsés megmenekedés Benedek életére döntő befolyást gyakorolt. Benedek megfogadta, hogy elhagyja a világot és Istennek szenteli életét.

Ez 774-ben történt.

Benedek visszatért hazájába. Tervét azonban csak egy vak remetével közölte, Vidmárral.

Kis csapatral Aachen felé indult. Sz. Szakván zárdájánál megállt. Csapatát visszaküldte. Ő pedig a zárdába lépett és a kolostorba való felvételét kérte. Azonnal fel is vették.

Benedek nem azért lett szerzetessé, hogy könnyítsen élete során. Nem hia világi örömeiket keresett a magány szent falai között. Tökéletes istenes életet kívánt élni.

Hogy pedig csakugyan e tiszta szándék indította a kolostorba lépésre, az csakhamar nyilvánvalóvá lett.

A tökéletes élet alapja az alázatosság. Benedek valóban alázatos volt. Valamennyinél alázatosabb igyekezett lenni. Ő, a gazdag, előkelő ur fia, ő, a magasrangu ur, a szegény szerzetesek szolgája lett. Abban lelte legfőbb örömét, ha mindnyájokat kiszolgálhatta, ruhákat, sáros lábbelieiket kintisztogathatta.

Ruhája ütött, kopott, ócska, összefércelt posztó darabokból állt.

Ami önmegtágadási eszközzel sz. Vazul és Pakón rendszabályaiban olvasott, azt mind felhasználta.

Önmegtágadása, mértékletessége, szigorú böjtölése feltűnt. A kolostor apátja pincemesterré tette.

Kolostori élete hatodik évében meghalt az apát. A szerzetesek Benedeket kívánták apátjukká választani. De Benedek a választás előtt elhagyta a kolostort, mert tudta, hogy az ő szigorubb élete többeknek a szerzetesek közül nem fog tetszeni.

Visszatért szülőföldjére. Ama vak Vidmár remetével Aniana folyó partján kis házikót emelt és ott élt. Nemsokára mások is csatlakoztak hozzá, hogy vele együtt, egymást buzdítva, szigorubb életet éljenek.

Három szent életű remete volt kiváltképp tanácsadója. Atilio, Anyos és Nibrid, akik szintén ott laktak, ahol ő. Mások, akik Benedekhez csatlakoztak, nemsokára elhagyták Benedeket, mert nem bírták ki a szigorú életet. Ezek helyébe mások jöttek, állhatatosabbak.

Benedek ez új társaival együtt kolostort épített, amelyben mindent magok végeztek, még a földművelést és fahordást is.

Az ételben nem válogattak. A legegyszerűbb étellel is megelégedtek. Bort csak ritkán ittak.

Hogy a szegénységre folyton figyelmeztetve legyenek, még a templomukat is szegényesen látták el. Üveg, fa cinkehelyből miséztek. Misemondó ruhákat vászonból készítették. Később azonban Benedek a templom és az isteni szolgálat számára értékesebb, finomabb, szebb tárgyakat is elfogadott, a jó Isten dicsőségét tartva szeméi előtt.

Benedek a földiekhez éppen nem ragaszkodott. Közönyösen nézte a világ összes javait. Ha valami baj érte, nem zugalódott. Így egykedvűen tűrte, mikor barmát ellopták.

A jó Istennel, az ő szeretetével törődött egyedül. S viszont a jó Isten is sok kegyelemmel, rendkívüli tehetséggel áldotta meg. Csodákat is művelt általa.

A bold. szüz temploma közelében tűz ütött ki. A templom zsup teteje is már-már meggyuladt. Benedek imádságára azonban a tűz elaludt.

Máskor meg nagy sáskaraj szállott a kolostori kertbe, szőlőbe. Mindenki félt a szőlő elpusztulásától. Benedek imádkozott és a sáskák elszálltak.

A csodák és a szent élet hire messze elterjedt. A király is tudomást szerzett Benedek életszentségéről, kolostort is bocsátott Benedek rendelkezésére, hogy a folyton jelentkezőket legyen hová elhelyezni.

De nemcsak a király és a jó hívek örültek a valóban példás szerzetes életnek, hanem más kolostorok lakói is.

Ezek felbuzdulva Benedek szent életén, buzgóbban igyekeztek a szerzetesi figyelmet megtartani. Minnek folytán az egyes kolostorok egymásután visszatértek az eredeti szigorubb életre.

Benedek szigorubb rendszabályait az aácheni zsinat 817-ben átvizsgálta és megerősítette.

Benedeket a frank király, Jámbor Lajos, udvarába hivta és gyakran tanácsát is kikérte. Benedek a királyi udvarban nemcsak a király tanácsadója, hanem a szegény panaszosok közbenjáró, szószólója is volt.

Időnkint azonban elhagyta a királyi udvart és kolostorait látogatva meg, hogy rendtársait a szent életre folyton lelkesítse.

Istennek kedves életét 821-ben fejezte be. Rövid hidegláz előzte meg halálát.

„Irgalmasság szerint cselekedjél, Uram, a te szolgálóddal!” voltak utolsó szavai.

Két utat említ az Ur Jézus. Széles az egyik, keskeny a másik. A széles az örök kárhoz vezet; a keskeny a mennyei országba vezet. A széles, a kárhoz vezet, mert ez rögös, járhatatlan. A széles út a világi öröme és élvezetek útja; a keskeny a szenvedés útja. A széles Luciferhez és ördögei közé visz; a keskeny Jézushoz s az angyalokhoz.

Melyik uton kívánunk haladni? A Jézus Krisztustól elvezető szélesen-e, avagy az Ur Jézushoz vivő keskenyen?

Sz. Benedek a tövises, a keskeny uton haladt. Lépünk e keskeny utra mi is! Hiszen az Ur Jézushoz igyekszünk mi is. Jézus is ez uton ment be dicsőségébe. E keskeny utra szólít, midőn mondja:

Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem.

Önmagunk megtagadásával, keresztünk, szenvedéseink békés elviselésével haladunk a keskeny uton és juthatunk majd be az örök boldogság helyére.

Sz. Benedek, könyörögj érettünk, hogy a mennyország keskeny útjáról soha le ne térjünk!

Szent Adalbert, másképp Béla prágai püspök élettörténetét a hitbuzgalmi rovatból is ismerhetik olvasóink. Itt tehát bővebb életrajzi ismertetésre nincs szükség. Legfőleg röviden ismételhetjük, hogy ő volt az, aki Géjzát Vajk nevű fiával együtt 994-ben Esztergomban megkeresztelte, az utóbbinak, az édes anyja, Sarolta kívánságára, akinek sz. István vértanu megjelent álmában és megjövendelte fia születését, István nevet adván a szent kereszttségben. — Mai képünk a buzgó apostol kegyetlen meggyilkolását ábrázolja. Ez 997

április 23-án történt azon a tájon, ahol jelenleg Fischhausen mezőváros fekszik. A szentet itt társaival együtt egy pogány csapat megrohanta s előbb egy Sizzo nevű dühös pogány pap, aztán pedig még hat más pogány döfte bele lándzsáját, úgy, hogy hét tör járta át szent testét. — Eréklyéjének egy része Esztergomban őrtetik, mely egyházmegyének ő a védőszentje.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. J. (Gelse) Küldjék föl, elfogadja. — **F. P.** (Zenta) Nagy illetéket kétszer nem szabad követelni. Ha van nyugtájuk, nem is kell fizetniük. — **V. J.** (Demecser.) A zsidó szocializmus nem meri ám a nép előtt nyíltan hirdetni a vallástalanságot, csak azok előtt szól egészen leplezetlenül, akiket előbb kitapogat s megismeri, hogy nem sokat adnak az Istenre. A vallásos nép előtt a szocialisták még dicsérik is a vallást és szükségesnek mondják, hogy a vallásos népet el ne idegenítsék. Egyes szocialista apostolok azt is megteszik, hogy a templomba is elmennek. Azonban vigyázzanak, mert az mind képmutatás, nem pedig szívbéli ájtatosság. A szocialisták a nép javát akarják? Igen ők ezt mondják, de első sorban a maguk javát kívánják csak. Ha aztán rajtuk kívül a nép is boldogul, azt nem bánják, de először maguk akarnak boldogulni. Ebben is ép oly képmutatók, mint a vallás dolgában. Minden újságjukban, minden könyvükben a legocsmányabb módon támadják a vallást, piszkolják a papokat, rágalmazzák az egyházat, s a nép előtt mégis azt beszélnek, hogy nem ellenségei a vallásnak. A szocialisták csak izgatni tudnak s belevinni a népet a csendőr szuronyokba, de megelégedést, boldogságot nem tudnak adni. Mert vallás nélkül nincs boldogság. Igaz-e? Nem gondolkozott meg arról soha, hogy zendülések alkalmával már annyit leszurtak, lelőttek, levágták a nép közül, de az izgatók közül soha egyet se. Mi annak az oka? A maguk bőrét biztonságba helyezik az izgatók s csak hátulról izgatják a szegény embert a veszedelemnek. Arról se gondolkozott még: hogyan akarhatná a szocializmus a szegény keresztény nép javát, mikor a vezér urak, mind zsidók, vagy zsidó rabszolgák, kiket a zsidók rángatnak zsinogon. Hát a nép kiszípolozói a nagy gyárosok, a tőkepénzesek, a bankárok, a takarékpénztárak igazgatói, a bérlők, az uzorások nem zsidók? A varju kivája-e a varju szemét? Hát a zsidó a zsidót? — **Ipolyseőcsénke.** A visszaküldéskor nem méltóztatott a leveire vonatkozólag intézkedni, mi tehát azt híven, hogy nincs rá szükség megsemmisítettük. Így a rovat kimaradt. — **N. K.** (Noszlop) A szövetségi alapszabályok külön nem kaphatók. Tessék megvenni a *Szt. István kalendáriumot*, ott megtalálja. — **K. I.** (Iháros.) Nem jött ki. — **Sz. J.** Füle átadtuk a nyomdának. — **Alsó-Lendva.** Törülttem. — **H. L.** (Nyulas.) Ha elfelejtetem, kérem később figyelmeztetni. — **V. K.** (Szakcs.) A kereskedelmi bank Bpest. Dorottya-utca készséggel értesíti, ha egy dupla levelezőlapon intéz kérdést hozzá. — **H. J.** (Pápa.) Mondja azt: Vallási meggyőződés nem tiltja a jegyzőkönyv aláírását, amit a törvény nem is követel föltétlenül. Azért én nem is írom alá. Nem köteles mennyasszonyi ruháját ölteni föl, midőn a farmatringos elé megy. — **V. B.** (Ózi.) Azt ne tölünk, hanem Városi képviselő irtól kérdezze. Mi nem tudhatjuk. — **M. I.** (Nagy-Czatomja.) Cobbet művéből eddig hat füzet jelent meg. Nem sokára befejeződik. Az asszignációt is a jövő héten küldjük szét. — **H. G.** (Oszekova.) Igazolmányt kellene szereznie, ha még élnek honvéd bajtársai, kikkel szolgált, azoktól. Másként nem megy a dolog. Így is nagy nehezen. — **O. M.** (Bécs.) Ha már egyszer kifizette, többet ne fizessen s ne hagyja magát ijesztetni. A törvény nem ad ám a nyuzóknak mindenben igazat. — **P. J.** (Pápóc.) Mi a keresztény kereskedéseket pártoljuk. Nemcsak a szövetségi boltot, hanem minden keresztény boltot. Nem írjuk azt, hogy csak szövetségi boltban vásároljanak, hanem azt, hogy csak keresztény boltba, akár szövetségi, akár pedig keresztény boltosé. — **G. I.** (Apostag.) A plebános urral kell

a dol
nak s
isten
Kossu
az or
egész
volt s
(Döbr
Istócy
(Eger
R. A
— F
sorsje
vissza
azután
Fordu
kolya.
— K
karác
tunk
vállal
az e
Malac
utába
előbb
ur, Má
Gyürky
küld a

Korsz

Er

a dolgot megbeszéli. — **L. K.** (Jákóhalma) Nagyon el vannak szegények maradva, kik még most is a Kossuth-pártot istenítik. Hát azok az urak se látnak, se hallanak? Hisz a Kossuth-párt ngyszólván megsemmisült. Már nem is szerepel az országházban. Nézzék csak meg, hányszor szólalt föl az egész költségvetési vita alatt. A Fortunánál Kossuthnak is volt szerepe. Bartha Ödön és Visontai zsidók. — **Gy. V.** (Döbrököz.) Oly kijelentés nem történt. — **P. I.** (Csany.) Istócy Győző római katolikus, magyar ember. — **Cz. F.** (Eger.) Esztergomban, Győrött, Pécsent, Székesfejérvárott. — **B. A.** (Némedi.) K. O. Esztergomban van; H.-t nem tudjuk. — **F. S.** (Gelsa.) Nem huzták. — **B. J.** (Halmos.) Ha a sorsjegyet kiadta a kezéből, semmit se tehet. Előbb szerezz vissza, aztán győződjék meg, hogy kihuzták-e, vagy se, mert azután nem lehet indulni, amit beszélnek. — **A. S.** (Zovány) Forduljon az igazgatóságához. Pályaör lehet. — **S. J.** (Szokolya.) A közös hadügyminiszterhez kell folyamodni Bécsbe. — **K. L.** (Dinnye.) Annak idején jeleztük volna szívesen, de karácsonyi pásztorjátékról február közepén csak nem hozhatunk tudósítást. — **K. B.** (T.-Dada.) Nem ismerjük azt a vállalatot. — **M. J.** (Miskoc.) Hogy mikor engedik haza, az az elüljáróktól függ. Erre csak ők felelhetnek. A teológiát Malackán végzik. **M. J.** (Mohács.) Az intézet a Rottenbiller-utcában van. Julius és augusztus hónapokban. De minél előbb jelentkeznek, annál jobb. — **B. F.** (Gulács.) L. Sz. E. ur, Mária-utca 11. szám alatt található. — **T. L.** (Sándorfalva.) Gyürky Ödön urhoz tessék fordulni, Mária-utca 11. sz. Ö küld alapszabályt. — **G. J.** (Szegevár.) Nem jöttek ki.

Sakktalány.

		ri	gényt.				
		a	port				
dús	por	Meg	ve	sze	a		
ve	zi	a	ral	Köz	Ke		
		ti	közt				
		ni	li				
		caj	az				
		Cs. A	Ls				
		ur	ha				
		nál	nap				
	b:n	güny	a	lág			
	szet	Az	vi	mig	ba.	dig	
nál	lét	gaz	nyé	hó	port:	A	sir
I	e	mály	a	gyöngy	a	éj	Ad

(Megfejtése a 7-ik számban.)

A 3-ik számban közölt számrejtvény megfejtése:

Korszakok bünét a korszakok férfiai teszik általánossá.

Érdekes, hogy e rejtvényt senki se tudta megfejteni.

A kiadóhivatal üzenetel.

Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kik még a mult évre hátrélékban vannak, sziveskedjenek azt posta fordultával beküldeni.

B. S. (perhida.) Lapját mi rendesen a többi lapokkal együtt küldjük el. Ha nem kapja meg, tessék az ottani postamesternél követelni. A hiányzó számot elküldtük. **Cs. F.** (Békés-csaba.) Lapját 1897 dec. elején járt le. **Cs. J.** Bernece. A beküldött 7 előfizetőnek negyedévi díja 3 frt. 50 kr. Ön azonban csak 3 frtot, küldött be, miért kérjük az 50 krt, után küldeni sziveskedjék. **G. A.** (Szabadka.) Mi a két lapot együtt küldjük el. **P. M.** (Kékesd) Ez évre még 80 kr. jár. **N. A.** Szombathely állítása nem felel meg a valóságnak, mivel az általa rendelt új előfizetőknek lapjai rendesen el lesznek küldve. **F. M.** (Kis-ujfalu.) Előfizetése 1897 dec. végén járt le. **S. J.** (Kétegyháza.) **K. J.** (Farmad) **Sz. E.** (Homonna.) **Sz. G.** Baranya Szt. Lőrinc Pénzük megjött. —

Budapesti piac.

Gabona. Buza, bánsági 00—00. Tiszavidéki 12:30—13:20. — Pestvidéki 12:25—13:15. — Fejérmegyei 12:35—13:20. — Bácskai 00—00.

Rozs 8:60—8:70

Árpa takarmány 6:20—6:50. — Égetni való 6:70—7:40 — Sörfőzdei 8:—9:50.

Zab 6:30—6:60

Kukoricza 5:20—5:35

Liszt.

0	1	2	3	4	5	6	7
19:60	19:30	19:10	18:80	18:50	18:10	17:80	16:20
	7½	8		Korpa	finom	goromha	
	13:60	—8		4:50		4:40	

Hüvelyesek. Nagy fehér bab 6:75. — Törpe bab 7:50. — Borsó 8:50. — Köles 4:75—5:50. — Kendermag 7:25—7:50

Vetőmagvak. Vörös lóhere, új 38—45 frt. — Vörös lóhere mult évi 34—38 frt. — Lucerna mult évi 40—50 frt. Baltacim 13—13:50 — Muharmag 5:75—6 frt. — Bükköny 6—6:25 frt.

Baromfi és tojás. Csirke 60 kr. — Tyuk 70 kr. — Kappan 1 frt. — Pulyka 2:80 kr. — Hizott liba 3:60 kr. — Kacsa 1 frt. — Hizott kacsa 1 frt 50 kr. — Tojás 6 drb 20 kr. — 32 darab 1 frt.

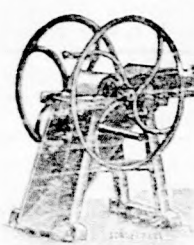
Sertésvásár. Malac páronkint 120—180 kiló sulyban 49—51 frt. — Öreg nehéz páronkint 400—500 kilós 47—49 frt.

Borjuvásár. Eleven borjuk 40—46 kr. kilogrammonkint fogyasztási adó nélkül. — Vágott borjuk 55—60 kr. kilogrammonkint.

Zsir, szalonna. Disznózsir hordokban 57—59. Három darabos fehér táblás szalonna 53—55. — Négy darabos fehér táblás szalonna 52—53. — Füstölt szalonna 58—59.

Széna, szalma, takarmány. Jobb és elsőrendű széna 1:80—2:30 kr. — Muhar 2:30 kr. — Alomszalma 1:40 kr. — Zsuppszalma 1:60 kr. — Szecska 2 frt kilogrammonkint.

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

Treszkony Mihály

mezőgazdasági
gépgyáros.

Nagy-Bittse (Trensenmegye.)

Épít: Járányokat, zecskavá-
pompákat, eszlempompákat, rostákat,
konkolyválasztókat, (trier) sorvető-
gépeket, darálómalomokat, repa-
ő-buronyvágó gépeket, kultúrcsator-
záselő gépeket, különféle cskéket és
boronákat, amerikai gereblyéket,
kapasztágyalók gépeket, esztró-gé-
péket, malta-szúrókat, aranyvuró gépeket, borovicskaruzókat,
sajtimalmokat, amerikai mangorókat, körfűrészeket és tizedes-
mérőgepeket.

Képes árjegyzékemet kívánatra birtalva küldöm be.

A kazánfűtők, locomobil
és expanziós stabil gőz-
gépkezelők törv. vizsgálá-
sára előkészítő kézikönyv
kérdések és feleletekben
kapható. I. rész a kazán-
fűtők részére 50 kr. I. II.
rész a kazánfűtők és loco-
mobil gépkezelők részére
75 kr. I. II. III. rész a két
előbbi és az expanziós
stabil gőzgépkezelők ré-
szére 28 rajz-l ellátva 1
frt 50 kr. A harmadik
rész csak az I-II. rész-
szel együtt véve kapható
Morva Pezsonél Budá-
pesten. VI. ker. Csángó-
utca 3 a l. em. 32. ajtó.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert
már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsö-
lesként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meg-
huleseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban
rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-
Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű
háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr.,
70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógy-
szertárban készletben van; főraktár: Török József
gyógyszernél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen
óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van
forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden
egyest a „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés
nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társai, cs. és kir. udvari orvostud. RUDOLSTADT

Sz. József tisztelőihez!

Márczius hava közeledtével b. figyelemükbe
ajánljuk a jámbor híveknek a

„Márcziusi Ibolyák,”

imák és elmélkedések sz. József tisztelőit
ezimű imakönyvet, melyet Meszlényi Gyula
püspök ur ő méltósága kívánságára dr. Szent-
györgyi Jordán Károly, pápa ő Szentsege
t. káplánja, szaniszlói plébános, több jeles
szerző nyomán állított egybe. Vegyék igénybe
mindazok, akik sz. Józsefet különösen tiszte-
lik vagy tisztelni óhajtják.

Vegyék igénybe, akiknek szükségük van
szent József oltalmára

és biznak az ő hatható partfogásában.

Vegyék igénybe, akik bu és fájdalom merül-
tek, vagy testi-lelki betegségeikben gyógyulást
keresnek. Vegyék igénybe, akik irgalomra
akarják bérni az Urat önmaguk, családjuk,
szegény hazánk iránt; akik epedve óhajtják
az egyház békéjét, diadalát. Az imakönyv
ára aranyozott keresszettel ellátott csinos vá-
szonkötésben 1 frt. (Sac. e. e. 3. sz.) Meg-
rendelhető szerzőnél, Szaniszlón. (Szatmarm.)

Eladó kéziratok.

Jézus élete — Szentek élete. — Egyházunk tör-
ténete. — Itál. — Itélet. — Mennország. —
Pokol. — Vallásos elbeszélések. — Katholikus
család. — Encyclopaedia. — Világörténelem nap-
jai. — Lengyelország története. — Régi lovagok.
Salamon király és remete. — Coradý Sarolta. —
Kiseb tárcák. Venni szándékozók bővebb felvilá-
gosítást lapunk kiadóhivatalában kaphatnak.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

a magyarországi róm. kath. kántortanító urakhoz.

„Gyász-szertartás” ezimén a latin- és magyar nyelvű temetési szertartást, valamint minden
alkalomra használható halotti énekek és bucsuztatókat felölölő munkát szerkesztettem. Hogy ezen céloknak
alaposan megfelelhettém, számos kántársannak köszönhetem, kik felkérésemre hazánk minden vidé-
kéről szebbnél-szebb halotti énekeket és bucsuztatókat voltak szivesek rendelkezésemre bocsátani.

Ezen beüzgató munkában megtaláljuk még a legalkalmasabb és szebb férfi négyes vigasz-
szavakat, halotti éneket oly mennyiségben, a melyet ily kisebb szabású mű még eddig nem ölelte fel.

A munka tartalma:

- I. kötet. a) Latin nyelvű temetési szertartások.
- b) Magyar nyelvű temetési szertartások.
- c) Nagy- és kis halottak feletti énekek, háznál és temetőben.
- d) Férfi négyes halotti énekek.
- II. kötet. a) Temetkezések ismertetése.
- b) Bucsuztatók készitési módozatai és azok neveinek ismertetése.
- c) Felnöttek feletti népies bucsuztatók, hazánk jelesebbjeitől. 2—300 drb.
- d) Kis halottak feletti népies bucsuztatók. 150—200 drb.
- e) Művelődési társulat énekei és bucsuztatói.
- f) Halottak litániája, halottak esti ájtatosság és körmeneti énekei.

A munka tartalma mutatja, mily toppant anyagot ölel fel a két kötet. — Ezért, a ki azt
beszerzi, annak minden egyéb temetési szertartásos és énekes könyv felesleges lesz; nélkülözhetők az eddig
megjelent könyvek is, a mennyiben ez az újabb és a régebbi halotti énekeket tartalmazni fogja. A munka
februárban fog megjelenni.

Hogy a főtisztelendő lelkész uraknak, temetésnél könnyű latin és magyar temetési kézikönyvük
legyen, gondoskodni fog a kiadó ezé, hogy a munka azon része külön kötet kapható legyen olcsó pénzért.
Ara a zsebkönyvnek egy korona. — (Csupán szertartás.)

A teljes mű ára: I. kötet 1 frt. II. kötet 1 frt 25 kr. A kettő egyszerre előre rendelve 2 frt
Kérjük az előfizetési pénzeket, avagy a megrendelő leveket kiadóhivatalunkhoz küldeni. — Bolti
ára 2 frt 50 kr. lesz. Az kik előjegyzésüket a munkára beküldték, avagy az előfizetési díjakat befizették,
kérjük alázattal türelemmel lenni, február végén a munkát okvetlen megküldjük.

Budapest, 1898. január hó.

Köcsi Mayer Gyula, kántortanító.
(Ráckeresztur, Fejérmegye.)

IV. kö

nagy k

Ru

mézb

hideg ut

ségben e

den borb

Watter

Jó egé

Ez

megneve

Csoda

fadás, g

és májb

Csoda

csontfájó

esuzos f

bizt

Kaphat

zseré

Főrakt

Dr. Egg

S

Ha a gy

postakölt

mentes u

üveg vag

előre bel

Cs. és kir.
osztr.
magyar
és belga
kir. szab.

Kitüntetett Brüsszel 1893-ban
aranyérem és díszokmányjal.

**Keleti-féle cs. és kir.
szabad. sěrvkötő**

orvosi tekintélyek véleménye szorint a letekötősebb ezen nemben nem csusak, nem gyakorol kellemtlen nyomást és elavultja celszerű szerkezeténél fogva az eddigi sěrvkötők hiányait.

Ára: egyoldala 6 frt.
kétoldala 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: mőlahak, mőkezek, mőleges fűzők, egyenestartók, járó- és nyújtógepek, gummi görőserharisnyák stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.

kőtsőserész és orvosi-sebészti mő-szerész

BUDAPESTEN,

Főüzlet és sěrvkötőszeti mőhely:

IV. kerület, Koronaherczeg-utca 17. szám.

Gyár: Rostóly-utca 15.

nagy képes millenniumi árjegyzék ingyen, sőt ban boríték

Legelősebb és legelőnyösebb biztosítás

az

Orsz. magy. kölcsönös biztosító szövetkezetnél

Budapest, VIII. József-körut 8. szám.

Alakult 1894. évben. — Biztosítási alap 600,000 kor.

Elnök: Teleky Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Vezérigazgató: Szőnyi Zsigmond. Az igazgatók tagjai: Andrassy Géza gróf, Bujenovich Sándor, Dessewffy Arisztid, Püspöky Emu, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szőnyi Zsigmond, gróf Teleki Sándor.

Az Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet úgy a tűz, mint a jégbiztosításnál olcsó díjaival, humanus eljárásával és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével országsszerte megnyerte a gazdaközönség teljes bizalmát; az

épület- és átalány- (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjtételeivel nagy megtakarítást tesz lehetővé, mert pusztán csak a díjakat számítja fel minden más illeték kizárásával. Kár esetén a

tényleges kárösszeget megtéríti.

Egyházi és erkölcsi testületek, valamint tömeges biztosítás esetén egész községek kiváló kedvezményekben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az

Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet igazgatósága

Budapest, VIII. József-körut 8. sz. és a vidéki ügynökség.

Rum, finom likőrök,

mėzbor és mėzlikőr bárki házi használatra hideg uton minden készülék nélkül kitűnő minőségben előállíthat. *Dugók, Gummitőmlők.* — Minden borbetegség elleni szerek. — Kezelési könyv és árlap ingyen.

Watterich A. Budapest, Dohány-utca 5. szám.
Alapított 1869.

Jó egészség az ember legfőbb kincse!

Ez elérhető a sokszorosan kipróbált s alant megnevezett szereim által:

Csoda cseppek: Gyomorgöngyesség, étvágytalanság, köhika, gyomor-puffadás, gyomornyomás, gyomorgörős, sárgaság lép- és májbajok s egyéb gyomorbetegségek elleni hatásuak. **Egy üveg ára 40 kr.**

Csoda kenet: Csusz és minden hűtés, rándulás, csontfájdalmak, derék- és hátfájások, oldalszurás, eszuzos fogfájás és bármely külső fájdalom elleni biztos hatásu szer. **Egy üveg ára 40 kr.**

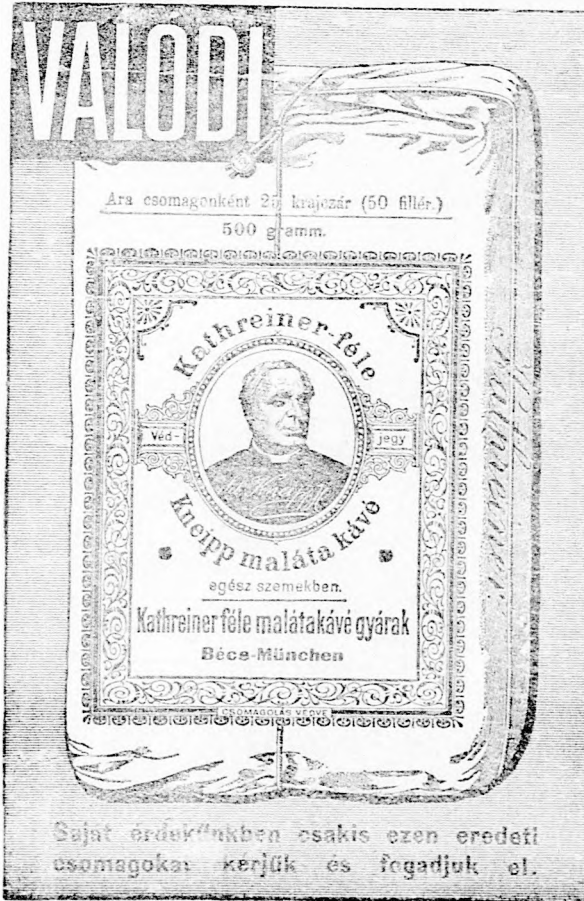
Kapható a készítőnél: Zsófia István gyógyszerésznél Siófokon, Veszprémmezeje.

Főraktárak: Budapest: **Tőrőti József** gyógyszerésztárban, Király-utca 12. sz. és

Dr. Egger Leo gyógyszerésztárban, Váci-körut 17.

Szállítási feltételek Siófokról:

Ha a gyógyszerekért járó összeg és még 30 kr. postaköltségre előre beküldetik, a küldés portómentes utánvétellel a küldés jóval többre jön. Tíz üveg vagy azonfölötti megrendelésnél, ha a pénz előre beküldetik, a postaköltséget én fizetem, iada és csomagolás is ingyen.

Olesó Cseh
ÁGYTOLLAK

5 kiló új jó fosztott pormentes 4 frt. 80., 5 kiló jobb 6 frt. 5 kiló hófehér pehely lágysáru fosztott 9, 12, 15 frt. 5 kiló felpehely 6, 7, 20, 9 frt. 5 kiló hófehér pehely lágysáru foztatlan 12, 15 fr. pehely 1+0, 2.40, 3, 3.30¹/₂ kilónként.

Varrott ágytaka ók
írók jők 2 f. 1.20 krtól feljebb. Széküldés bérmentve és után étel.

Nem tetszők kieseré tetnek vagy visszavétnék.

Megrendelésnél pontos cím kérélik:

Benedikt Sachsel, Klattau 403,
(Csehország.)

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Legmagasabb kölesön a valódi becserlek alapján 20-60 év közt időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonnyítás 13 nap alatt. Konvertálás bélyeg- és illetékmentes.

Semmi előleges költéség. Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csak a telekkönyvi kivonat, kataszterív.

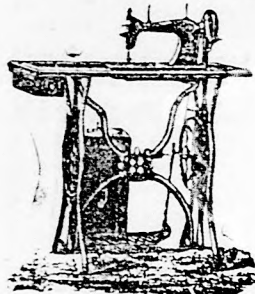
Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39.

Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlata van.

Horváth István

mezőgazdasági, varrógépek órák és óralánczok gyári raktára

BERHIDÁN.

Ismeretes, hogy a budapesti czégek a magas lakbér és adó miatt drágán vannak kényszerítve árucikkeiket eladni. Én ki saját házámban állván, kiadásaim is kevesebbek, áruimat pedig ép ott szerezem be, hol a fővárosi czégek, czélom pedig egyenesen az, hogy kevés haszon mellett nagy forgalmat érjek el, ép azért

azon tellemes helyzetben vagyok, hogy 6 évi jótállás mellett adhatom áruimat a következő olesó áron:
1 drb. családi Singer varrógép csinos gömbölyű záró szekrényvel, magas karu a legelegánsabb kivitelben 27 frt.
Ugyanez karika hajós szerkezettű 48 „
Iparosnak Singer Módium 36 „
Iparosnak legerősebb Singer 43 „
Iparosnak legerősebb Singer karika hajós 65 „
Iparosnak erős Hove 40 „
drb. T. H. jegyű 3 késes elsőrendű szecskavágó gép nagy lendkerekekkel 22 „
Ugyanez igen erős 4 késsel 24 „

Zsebórák:

1 db. nikli remont. igen pontos járó, finom, sima fedéllel 1-es 2 fr. 50.-
Ugyanez legfinomabb nikkelből, igen erős 2 „ 4 „
Ugyanez éretett tula 3-as 5 „
Ézüst henger 6 köves 1 fedelű Remontóár 4-es 5 „
Ugyanez 10 köves aranyozott kerettel Remontóár 5-ös 6 „ 50.-
Éretett dupla tokos nikkel tula rendkívül elegáns. 6-os 5 „ 50.-
Igen erős dupla tokos 15 köves Remontóár ánker 7-es 10 „
Tula ezüst 15 köves Remontóár, ánker 8-as 11 „
Ugyanez, legelegáns, kiállítás aranyozott Remontó. 9-es 13 „ 50.-
kultsal Ó felsége aranyozott képével
Dupla tokos legerősebb Roccoco oxydált ezüst 15 köves, nehéz igen finom gazdag relief-gravírozással Remontóár 10-es 18 „

Továbbá szállítok előnyös áras részletfizetés mellett is minden nemű 14 karátos arany férfi, női órákat és lánczókat, valamint fali órákat és inga órákat, nemkülömben mindennemű mezőgazdasági gépeket malom berendezési czikkeket, a legjobbnak bizonyult telepán szálló permeterzőket, kovács szarvokat, olva és ásvány gép olejakat, és világhírű hírnevű örvendő Kossuth Lajos védjegyű angol acél kaszátokat 1 frt. darabját.

Felkerem tehát mindazon római kath. vásárlókat, kiknek e szakmába vágó tárgyakra szükségük van, s azt róm. kath. czégnél óhajlik beszerezni, kegyeskedjenek hozzám fordulni levélleg, melyre rögtön kimerítő válasz adatik és a rendelt tárgy azonnal a legtekintélyesebben elküldetik. Meg nem felelő áruk vissza szereltetnek.

Hazaíui tisztelettel

Horváth István.

Köhögés

és reketség ellen legjobb a **RÉTHY-féle** Pemete-fü ozukorka. Kapható minden gyógyszer-tárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal bérmentve küld a Sas Gyógyszertár B.-Csabán. Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén ezen aláírás látható:

Réthy Béla
gyógyszerész

Iszakosság

87 g. szűz a mar ezzen...
Esetben fényes eredmény-
nyel használt Antibistinael.
Igen sok elismerő levél.
Az illetőnek tudta nélküli
is beadható. Egy adag ar-
6 frt 20 kr., egy kettő 40 kr., mely makacs bajnál szükséges,
8 frt 40 kr., az utóbbi ószag előlegos bektildése mellett, bérmen-
ter átrilás. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lajoson 19. sz.
* Név törvényesen védve.

SOHR JÓSEF ur
Somogy-Szillban
„Szent Antal“
jegyű ezüst acél kasza egyedüli szállítója. Képes árjegyzéket és gyűjtővet bárkinek kívánatra ingyen küld, mindenki kérjen egy levelezőlapon.

Óvakodjunk a csalóktól! Óvakodjunk a csalóktól!

Figyelmeztetés!

Néhány év óta hazánkban oly nagy mérvben üzik a kaszákkal az üzérkedést és szédelgést, hogy aggasztó, de nagyon valószínű, hogy a kaszavásárló közönség nem tudja majd megkülönböztetni a tisztességes iparost és a jó árut, a szappant, rongyot és fűzöt is árusító és kaszáját ezifiránál-ezifirább nevekkal földszítő árusítók kaszáitól. Különösen a bécsi áruházások, a kik levélpapírtól aranyóráig mindennel holdogitják a jóhiszemű magyar népet, vetették ki hálójukat a kaszavásárló közönségre, ezektől óvakodjunk.

Szokás még az is, hogy a kaszaügynökök helységről-helységre, házról-házra járnak és eget-földet ígérnek — de betartani nem tudják és ilyenkor rendszeren a kaszavásárló közönség huzza a rövidébbet.

Óvakodjunk a vásári üzérkedéstől is, a kik tölem és más gyárból kimustrált kaszákat megveszik, festéssel és egyéb csiszolt ezifirással ellátják, mely a kaszák tűzéseit és repedéseit eltakarja.

Ilyenektől vásárolt kaszákat csak pár napig lehet használni és száz között van véletlenül egy jó.

Találkoznak oly egyének is, a kik árjegyzékeimet szóról-szóra utánozzák és ezrével küldik széjjel az országban.

És miután az én általam forgalomba hozott „Szent Antal“ jegyű kasza a szédelgőknek egy kisse a körműkre koppantott, kaszáikat mindenféle furcsa díszítéssel ékesítik és hogy kaszám jóhírnevét maguknak kizsákmányolják, azt szintén elnevezik „szent András, szent János, szent István, stb.“ kaszáknak.

Ilyenektől, akik a négy bizalmával visszaélnék, annak jóhiszeműségét aprópénzzé váltják, megvetéssel fordáljunk el, mert csak az a valódi, melynek fokán ismert szent Antal védjeggyel és a tábláján ezen fölirat van, nagy, könnyen olvasható betűkkel: „Sohr, szent Antal acél kaszája“ és tölem lesz beszerezve, mert én sem ügynököt, sem elárúsítót Magyarországon nem tartok.